CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Blessed are the peacemakers; for they shall be called the children of God.
Matt. 5:9

SEPT 12th, 1958 - No. 363 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

DE INTELLECTUEEL

ONDER ONS

Economische factoren hebben steeds een belangrijke rol gespeeld bij de emigratie van de vele Nederlanders die naar dit Amerikaanse werelddeel kwamen. Dat geldt zowel voor de emigratie van de twintigste als voor de landverhuizing van de negentiende eeuw.

Toch zouden we aan de velen die in de vorige eeuw naar dit continent trokken onrecht doen wanneer we zouden vergeten dat de religieuze overwegingen overheersten en de doorslag gaven. Het boeiende en belangwekkende werk van Henry S. Lucas NETHERLANDERS IN AMERICA, dat hier nog wel eens extra mag worden aanbevolen aan ieder die iets over emigratie naar dit werelddeel wil zeggen, geeft daarvan een helder en indrukwekkend beeld.

Dat het in onze tijd evenwel voornamelijk economische factoren zijn die de doorslag geven bij emigratie staat wel buiten twijfel. Iets wat overigens zeker niet zonder meer als een achteruitgang vergeleken bij de vorige eeuw mag worden beschouwd.

Wanneer we de nadruk leggen op de economische factoren bedoelen we niet te ontkennen dat er in verschillende persoonlijke beslissingen van Nederlanders die gaan emigreren ook nog andere factoren en motieven meespelen. In enkele gevallen gaven overwegingen de doorslag die bepaald niet onder het begrip economisch te vangen zijn. We denken, om dit met een enkel voorbeeld te illustreren, aan die Nederlanders, die geruime tijd in Indonesië hebben geleefd en gewerkt, en die bij hun terugkeer in het vaderland bepaalde "aanpassingsmoeilijkheden" hadden. We denken aan verscheidene kinderloze echtparen die vanuit geheel eigengeaarde motieven tot het besluit kwamen om te emigreren. We denken aan het angst-motief dat bij velen sterk werkte; aan de wil om met een bepaald "verleden" zo afdoende mogelijk te breken; aan het verlangen van verschillende ouders, die hun kinderen naar Canada zagen vertrekken, om bij hun kinderen in de buurt te kunnen blijven, waaruit het besluit rijpte om dan ook maar de tocht naar de vreemde te ondernemen.

Maar al spelen in allerlei gevallen dan ook andere overwegingen een rol, en al zijn er meer dan eens factoren die geheel los van economische motieven de doorslag geven, voor verreweg de meeste emigranten is het de materieele vooruitgang die beoogd wordt.

Dat heeft vanzelfsprekend gevolgen.

Een van deze gevolgen is dat er tot op zekere hoogte een sterke gelijkenis bestaat tussen de emigratie van honderd jaar geleden en de emigratie van nu. De emigrantenbevolking in dit Amerikaanse werelddeel was toentertijd saamgesteld uit merendeels eenvoudige lieden. Velen kwamen van het platteland. Boerenarbeiders en handwerkslieden de het in hun oude vaderland niet gemakkelijk hadden. Mensen die hun bijbel en hun catechismus goed konden lezen en daarnaast ook nog hun oude schrijvers hadden, Comrie en Brakel lazen en verwerkten, maar bij wie van intellectuele vorming toch werkelijk geen sprake was. Zij die een enigszins ruimere ontwikkeling hadden behoorden tot de hoogste uitzonderingen. Wie dit in gedachten houdt staat telkens weer verbaasd over wat allemaal tot stand werd gebracht, al zal hij ook telkenmale moeten erkennen dat dit feit nog langdurig de ontwikkelingsgang der emigrantensamenleving heeft gestempeld.

In de stroom van emigranten die na de Tweede Wereldoorlog Nederland verliet met bestemming Canada treffen we aanzienlijk meer intellectuelen aan. Er zijn telkens weer enkele academisch gevormden of mensen die anderszins een wat bredere of hogere opleiding hebben ontvangen.

Er zijn een aantal artsen, enkele juristen, verschillende geologen. Er zijn ingenieurs, bouwkundigen, accountants en een enkele econoom. Er zijn er die in Nederland hun studie hebben voltooid, maar er zijn er ook die hun opleiding in Nederland halverwege hebben afgebroken. Het aantal evenwel der intellectuelen blijft, in verhouding tot hen die uit andere bevolkingsgroepen komen, uiterst gering. En dat valt te begrijpen. Voor wie academisch gevormd is of anderszins een intellectueel beroep uitoefende in Holland bestaat niet in dezelfde mate en op dezelfde wijze het economisch motief om te emigreren zoals dat voor de meeste anderen het geval is. In vele gevallen kunnen we zelfs zover gaan dat voor intellectuelen emigratie in economisch opzicht een enorme stap terug betekent, voor sommigen tijdelijk, maar voor anderen zelfs zeer langdurig. Is het een wonder dat nu de verhoudingen zo liggen?

Het is goed in ons blad eens aandacht te geven, zij het dan slechts in kort bestek, aan de positie van den intellectueel in de Nederlandse immigranten-samenleving. We willen ons bepalen tot slechts een fa-

(Vervolg op pag. 2)

Het studentenmuziekkorps uit Barrie, Ont., dat naar het Wereldmuziekconcours in Kerkrade, Nederland is geweest, won daar drie eerste prijzen. Geen wonder, dat de groep van ongeveer 75 jongelui met een feestelijke parade een glorieus welkom werd bereid. Ze zijn vol van de vele belevenissen en van het verblijf in Nederland, maar bovenal zijn ze ingenomen met de trophie die ze op deze foto tonen, hen aangeboden door de burgerij van Barrie.

Bij de dood van Strijdom

Op Zondagmorgen is in Kaapstad de eerste minister van de Unie van Zuid-Afrika, Johannes Strijdom, overleden. Het bericht kwam niet geheel onverwacht, omdat hij reeds enige tijd ernstig ziek was, zodat een tijdelijke premier benoemd was. Niettemin gaf de tijding van zijn dood toch een schok, omdat een zeer markante staatsman uit het leven van de ons zo na verwante Unie van Zuid-Afrika was heengegaan. En wanneer een bepaalde politiek vragen opwerpt, zoals bijvoorbeeld de apartheidspolitiek, dan worden deze problemen druk besproken, vooral door hen, die in geestelijk opzicht de Zuid-Afrikaners zo na staan. En juist daarom trekt ook een internationale bijeenkomst van afgevaardigden van kerken, die in Zuid-Afrika en in Nederland krachtens hetzelfde beginsel leven zo de aandacht.

Centrale figuur

Bij dit alles nam de figuur van Johan Strijdom een centrale plaats in. Daarom willen wij ditmaal aandacht geven aan de vele vraagstukken, waarbij minister Strijdom was betrokken en over welker oplossing hij een zeer besliste mening had.

Strijdom werd geboren in het jaar 1893, in de periode, toen de strijd tussen Boer en Brit op zijn hevigst was. Hoewel afkomstig uit Kaapland studeerde hij rechten aan een Transvaalse universiteit en vestigde zich later ook als landbouwer in het bekende district Waterberg in Noord Transvaal. Daar, levende onder omstandigheden, die enigszins vergelijkbaar waren met die van de Transvaalse boeren, die de kracht van de bevolking hadden uitgemaakt begon hij zijn politieke leven binnen de heftigste blanke partij, die aan het staatkundige leven deelnam.

Dit staatkundige leven werd beheerst door de opvattingen over de verhoudingen tot Engeland. Aanvankelijk had men daarbij de tegenstelling van de Zuid Afrikaanse partij, waaraan Smuts lang leiding gaf en de Nationale partij onder Generaal Hertzog, de oud medewerker van president Steyn. Hertzog wist met steun van de arbeiderspartij in 1924 de meerderheid te verkrijgen met zijn leuze: Zuid Afrika eerste. Geleidelijk kreeg toen de Zuid Afrikaanse unie de kenmerken van een zelfstandig dominion, haast van een autonome staat. Toen het zover was wilde Hertzog het inboorlingenprobleem aanpakken, waaraan een oplossing volgens het apartheidssysteem de grondslag zou vormen. Hij wilde namelijk de inboorlingen naar hun eigen aard tot ontwikkeling brengen, maar in eigen reservaten en met steun van de blanke bevolking. De Arbeiderspartij verliet in deze dagen voornamelijk om economische redenen de coalitie met Hertzog. Vandaar dat Hertzog inging op het voorstel van Smuts om de Zuid Afrikaanse partij en de Nationalisten samen te smelten tot een verenigde Zuid Afrikaanse partij. Deze groep bleef een zestal jaren aan het bewind onder leiding van Hertzog. In die tijd kwamen de Afrikaanse en Engelssprekende veel nader tot elkaar op de grondslag van de erkenning van de Afrikaanse cultuur.

De Vaart der Volken
door
Prof. Dr. L. W. G. Scholten

Een felle leider

Aan de samensmelting had echter een kleine groep nationalisten niet deelgenomen. Deze bleef de naam voeren van nationale partij. Toen bij het begin van de wereldoorlog de coalitie tussen Hertzog en Smuts uiteenviel gingen vele vroegere volgelingen van Hertzog weer over tot de nationale partij, die daardoor de naam kreeg van **herenigde Nationale partij**. En in deze partij ontwikkelde Strijdom zich tot een van de felste leiders. Door de felle anti-Engelse en anti-oorlogspolitiek kon deze herenigde nationale partij aanvankelijk niet veel vooruit komen. Toen echter de overwinning op Duitsland was behaald, vielen deze bezwaren weg. De Partij kon zich geheel werpen op de binnenlandse vraagstukken en kon in 1948 de meerderheid behalen. Zij stond toen voor zeer grote moeilijkheden. De meerderheid was deze herenigde nationale partij toegevallen, omdat tal van Engelssprekenden ook op deze partij hadden gestemd, voornamelijk uit economische oorzaken. Bovendien gevoelden velen zich tot haar aangetrokken, omdat de kleine onderdelen, de provinciën bij de partij van Malan grote zelfstandigheid behielden. Haar organen Die Burger, Die Volksblad en Die Transvaler kregen grote invloed. En toen in 1954 de leider van de Herenigde Nationale partij zich wegens zijn hoge ouderdom terugtrok, werd hij niet opgevolgd door Havenga, die nog iets gematigder opvattingen aangaande het staatsbestuur koesterde, maar door een van de felste partijgangers Johannes Strijdom. Enige matiging in de doorwerking van de stellingen van de partij was niet van hem te verwachten.

De landspolitiek

De partij had als programmapunten de volgende:

- bevordering van de welvaart van Zuid Afrika en van al zijn volken;
- ontwikkeling van een streven naar economische zelfstandigheid gebaseerd op de gelijkheid van rechten van Afrikaans en Engelssprekenden;
- een republiek, gescheiden van de Britse kroon;
- bevordering van immigratie van blanken, met inachtneming van de belangen van de reeds aanwezige bevolking;
- de opvoeding moet geschieden met inachtneming van de christelijke grondslag van de staat;
- vertrouwen in de economische toekomst van Zuid Afrika en bescherming van de munt,
- waarborging van een Europese levensstandaard ook van de gewone werkman.

(Vervolg op pag. 6)

ONS NIEUWE VERVOLGVERHAAL

ANKE

door

FOKA VAN LOON

Het slot van onze feuilleton THINE IS THE KINGDOM in ons vorig nummer is door velen van onze lezers met een zucht begroet. Een zucht van ontspanning bij de ontknoping van vele aangrijpende verwikkeligen, die de knappe Canadese auteur James H. Hunter in dit boeiende verhaal heeft weten te verweven tot een geslaagd geheel. Wij zijn dankbaar voor het feit, dat ook in Canada Christelijke kunstenaars wonen, die met hun talenten op hun wijze en in een voor ons nieuwe sfeer en taal niet alleen het publiek willen dienen maar bovenal wijzen op datgene, wat waarlijk de zin van ons leven moet zijn.

Anderen, die dit verhaal niet van het begin af gevolgd hebben slaakten een zucht van verlichting, en tot hen behoren de velen, die ons gevraagd hebben om een voortzetting van het verhaal van ANKE, dat bij het samengaan van HOME AND FAMILY met CALVINIST-CONTACT een ontijdig einde vond. En zij zullen stellig met genoegen kennis nemen van het feit, dat wij voor Calvinist-Contact thans het publikatierecht van dit kostelijke verhaal hebben gekregen.

Het is in de 13-jarige geschiedenis van C.C. langzamerhand traditie geworden, dat wij om en om een Engels en een Hollands vervolgverhaal publiceren. En hier hebben wij dan weer een fijn Nederlands boek van een bekende schrijfster, dat U elke week opnieuw zal boeien voor een hele tijd. Het is zo'n echt gezellig verhaal van een gevoelig meisje uit eenvoudige kringen, dat goed kan leren en ondanks haar levenslustige inslag het leven nogal moeilijk vindt, af en toe.

Maar als Harry, de motorrijdende reiziger in ijzerwaren een paar verschrikte meisjesogen, de bruine kijkers van Anke, maar niet kan vergeten, dan komt er iets heel moois in het leven van Anke. Maar dat moet U zelf lezen....

De eenzame intellectueel

(Vervolg van pagina 1)

cet: zijn betrekkelijke eenzaamheid.

Want dat is een feit. In vele gevallen is de uit Nederland naar Canada geëmigreerde intellectueel een eenzame figuur onder de emigranten van Nederlandse stam. Een eenzaamheid waarvan hij gedeeltelijk zelf de oorzaak is, maar die hem anderzijds binnen de immigrantensamenleving ook wordt opgedrongen als het ware.

Om bij dit laatste te beginnen, het is toch wel opvallend dat zich juist hier, maar dan op een geheel eigensoortige wijze, opeens weer iets openbaart dat we misschien voorlopig het best karakteriseren als een oud standsverschil. Blijkbaar zit in menig immigrantenhart de rancune over het verschil in ontwikkeling, het verschil in maatschappelijke positie, het verschil in levenshouding en gedrag dat hij in het oude vaderland heeft ervaren, dieper geworteld dan verwacht zou worden. Sommigen kunnen het nog steeds niet best hebben dat die ander een bredere ontwikkeling heeft, een academische graad heeft, een inderdaad goede positie in Nederland bekleedde of zou kunnen bekleden, een andere manier van leven gewend is, een andere spraak heeft, om, slechts een vluchtige aanduiding te geven. Hij voelt zich blijkbaar nog steeds gedwongen zich daartegen af te zetten. Hij ervaart hier een soort barricade.

Dat kan hem ertoe brengen met nadruk het bestaan van die barricade, dat onderscheid te gaan ontkennen. "Wat heeft-ie nu hier aan zijn diploma's?! Nu kan-ie ook eens leren wat werken is!" "Zie je wel dat hij nu net zo ver is als wij! In Holland was hij meneer, maar hier moet hij ook weer van onderop beginnen!" "Het is wel eens goed voor zulke lui. Dan leren ze hun trots eens af!"

We zullen hier geen bloemlezing geven van de talloze uitdrukkingen die we uit menig immigrantenmond zo langzamerhand al hebben opgevangen met betrekking tot den intellectueel onder de immigranten. Maar het is goed zich eens duidelijk te realiseren dat er hier iets "zit". Er is vaak sprake van bepaalde spanningen. Waarvan overigens soms geen van beide 'partijen" zich bewust zijn.

Er zit een "oud zeer" uit de verhoudingen waarin men in Nederland is opgegroeid en dat wordt hier geprojecteerd. Daar komt de geringschatting vandaan waarmee men spreekt over de studie en ontwikkeling van anderen. Daar komt ook vandaan de zure grijns op sommiger gelaat als het een intellectueel minder voor de wind gaat. "Hij dacht zeker dat het hier net zo makkelijk ging als in Holland!" Een uitvoerige sociologische beschrijving van dit verschijnsel zou meer ruimte vragen dan in ons blad mogelijk is. Daarom volstaan we met het noemen van deze spanningen. Spanningen waaraan de intellectueel vaak zelf meewerkt. Hij mist hier namelijk heel wat en is maar al te vaak geneigd dat op zijn mede-immigranten te verhalen.

Hij mist het gesprek, de omgang met mensen van gelijke ontwikkeling, van gelijke levensstijl, van gelijke belangstelling. Zijn manier van denken, zijn wijze van redeneren, z'n snelheid van waarnemen en onderscheiden, zijn innerlijk en uiterlijk gedrag, zijn wijze van reageren, om enkele nogal uiteenlopende kenmerken te noemen, is anders. En nu gaat hij zich ergeren aan die niet zo zijn, die niet gelijk denken, niet gelijk reageren enzovoort. Hij stoot zich aan wat hij ervaart als domheid, onbehouwenheid, ongemanierdheid, koppigheid, eigenwijsheid, bekrompenheid en wat dies meer zij. Zonder zich voluit te realiseren dat het een soort "vlucht" betekent gaat hij zich nu boven anderen verheven voelen. Hij begint neer te zien op den ander, die domme arbeider, die "emigrant". Hij begint zich, vanuit een geheel andere gezichtshoek dan de andere immigranten, ernstig af te vragen wat hij eigenlijk hier begonnen is.

Zo ontdekken we ook aan deze zijde het bestaan van een zekere "spanning". Er zit iets. Spanningen die een sterk gevoel ven eenzaamheid bij de intellectuele immigran' veroorzaken. Van zijn kant ook nu ervaart hij het aanwezig zijn van een soort baricade. Hij ervaart dat in de kerk, in kerkelijke vergaderingen, op verenigingen, op bezoeken, in de dagelijkse omgang, zodra hij maar ergens te maken krijgt met mede-immigranten.

Deze eenzaamheid moet niet worden onderschat. Het is oorzaak van verdriet en soms van veel bitterheid.

We duiden deze dingen hier aan — want meer dan een aanduiding hebben we hier niet — niet met de bedoeling een klaaglied te zingen op het behoren tot de intellectuele groep onder onze Nederlandse immigranten. Evenmin vragen we om een soort medelijden met hem. We menen dat zeker hij dat niet behoeft. Hij kan er wel tegen. Hij heeft boven heel wat anderen veel voor. Mits ook hij de weg gaat die ieder heeft te gaan in dit verband.

Hier ligt namelijk de eis om de beleving der christelijke liefde concreet te maken. Die liefde is iets geheel anders dan lievigheid of vlakke vriendelijkheid. Die liefde vraagt een geduldig willen benaderen van de ander, een willen luisteren naar hem die wellicht een "andere taal" spreekt, een willen en blijven luisteren naar die ander zonder ongeduldig te worden. Het zoeken van een gemeenschappelijke grond, om elkaar daarop te ontmoeten. Christus gaat niet met alle levens dezelfde weg. Hij schenkt ook niet aan allen dezelfde capaciteiten en mogelijkheden. De gaven en de kansen, de bekwaamheden en de omstandigheden zijn niet voor ieder dezelfde. Daarbij is de roeping zeer gedifferentieerd. Het zal nodig zijn dit concreet in eigen situatie uit te werken.

Dat betekent niet dat we ieder maar het beste wensen in zijn persoonlijk geexperimenteer. Mogen we het eens zo zeggen: de christelijke ethiek en de christelijke sociologie kunnen als het christelijk leven dienende wetenschap hier schoon en noodzakelijk werk doen. Waarmee we maar willen zeggen dat er serieus onderzoek wacht van deze en andere spanningen in de "immigranten-samenleving". We worde jaloers wanneer we zien welke diensten door calvinistische sociologen worden bewezen aan, laat ons maar zeggen, de Nederlandse kerken t.a.v. de problemen van volksaard, industrialisatie- gevolgen en migratie-consequenties. Zou een sociologisch instituut onder ons een onmogelijkheid zijn?

M. V.

MEER ZEKERHEID VOOR IMMIGRANTEN

Burgerschapsactie met succes beloond !!

De wetswijziging op de Canadian Citizenship Act, die wij vorige week met instemming hebben begroet, is inmiddels door het Canadese Parlement aangenomen. Zelfs is tijdens het debat in the House of Commons door de Minister of Citizenship toegezegd, dat het voorstel nog meer zekerheid aan de genaturaliseerde Canadees zal geven, dan aanvankelijk in het voorstel was vastgelegd. Een punt, waartegen de oppositie, Liberalen en Socialisten (en ook wij) bedenkingen hadden, werd alsnog geschrapt. Wij willen daarom nogmaals onze blijdschap uitspreken over de — boven veler verwachting — goede afloop van de actie, waarin de lezers en redactie van Calvinist Contact daadwerkelijk hebben deelgenomen aan het Canadees staatkundig leven.

Hoewel wij op dit moment het officieel verslag van de debatten in het Parlement (Hansard) nog niet hebben ontvangen, kunnen wij uit het verslag in de dagbladen opmerken, dat in het algemeen de hoofdzaak van onze actie — meer zekerheid voor de genaturaliseerde burger — de instemming had van het gehele Parlement. De oppositiepartijen wilden zelfs verder gaan dan het voorstel van de regering en vooral de voormalige minister van Citizenship, J. W. Pickersgill, onder wiens beleid in 1947 de "oude" Citizenship Act is tot stand gekomen, wilde nu zo mogelijk algehele gelijkstelling van de genaturaliseerde burger met de als Canadees geboren burger. Volledigheidshalve geven wij hierbij nog eens de punten, waarop volgens de ongewijzigde Citizenship Act het burgerschap vervallen kon worden verklaard:

Canadian Citizenship Act 1947

Part III, Section 18:

"A Canadian Citizen, other than a natural-born Canadian Citizen, ceases to be a Canadian Citizen if he resides outside of Canada for a period of at least six consecutive years (some exceptions, Ed. C.C.).

Section 19:

The Governor in Council may, in his descretion, order that any person other than a natural-born Canadian Citizen shall cease to be a Canadian Citizen if, upon a report from the Minister (of Citizenship, Ed. C.C.) he is satisfied, that the said person either

(a) has, during any war in which Canada is or has been engaged, unlawfully traded or communicated with the enemy or with a subject of an enemy state or has been engaged in or associated with any business which to his knowledge is carried on in such manner to assist the enemy in such war;

(b) has obtained a certificate of naturalization or of Canadian Citizenship by false representation or fraud or by concealment of material circumstances;

(c) has, since becoming a Canadian Citizen or being naturalized in Canada, been for a period of not less than six years ordinarily resident out of Canada and has not maintained substantial connection with Canada;

(d) has, since becoming a Canadian citizen or being naturalized in Canada, been for a period of not less than two years ordinarily resident in a foreign country of which he was a national or citizen at any time prior to his becoming a Canadian citizen or being naturalized in Canada and has not maintained substantial connection with Canada;

(e) if, out of Canada, has shown himself by act or speech to be disaffected or disloyal to Her Majesty; or

(f) if in Canada, has by a court of competent jurisdiction, been convicted of any offence involving disaffection or disloyalty to Her Majesty.

Men lette vooral op de punten (d) en (e) die in de practijk het meest voor de hand liggen.

Een in Canada geboren Canadees burger kan volgens deze wet zijn burgerschap alleen verliezen door het aanvaarden van het burgerschap van een ander land. In alle andere gevallen zal hij, ondanks alles toch Canadees burger blijven en als zodanig dus ook zijn rechten (b.v. op bescherming etc.) kunnen laten gelden. Een genaturaliseerde burger, daarentegen liep de kans, tot statenloosheid te vervallen, wanneer enkele door hem gesproken woorden zo serieus werden opgevat, dat ze beschouwd kunnen worden als een belediging van de Koningin. Enige nadere aanduiding van deze vage termen was niet te vinden. Bovendien behoeft in dit geval geen BEWIJS geleverd te worden. Het is voldoende, als de Governor-in-Council overtuigd is door een rapport van het ministerie. Over een verhoor of een verdediging wordt in deze wet niet gesproken. Beroep bij een rechterlijke instantie is niet mogelijk. Zijn zaak kan alleen nog, op zijn verzoek, verwezen worden naar een speciale commissie van onderzoek.

De tekst van het voorstel tot wijziging van de Act (Bill C 58) is als volgt:

"1. Paragraph (f) of subsection (1) of section 10 of the Canadian Citizenship Act is repealed and the following substituted therefor:

"(f) he has an adequate knowledge of the responsibilities and privileges of Canadian citizenship and intends to comply with the oath of allegiance set forth in the Second Schedule; and"

2. Subsection (1) of section 19 of the said Act is repealed and the following substituted therefor:

"19. (1) The Governor in Council may, in his discretion, order that any person other than a natural-born Canadian citizen shall cease to be a Canadian citizen if, upon a report from the Minister, he is satisfied that such person,

(a) having been charged with the offence of treason under the Criminal Code or with an offence under the Official Secrets Act, has failed or refused to return to Canada voluntarily within such time as may be prescribed in a notice sent by the Minister to such person at his last known address and has not appeared at the preliminary inquiry into such offence or at the trial of such offence, or both, as the case may be;

(b) has obtained a certificate of naturalization or of Canadian citizenship by false representation or fraud or by concealment of material circumstances; or

(c) did not, at the time of taking the oath of allegiance set forth in the Second Schedule, intend to comply with such oath."

3. The said Act is further amended by adding thereto, immediately after section 19 thereof, the following section:

"19A. (1) Where in the opinion of the Minister a doubt exists as to whether a person has ceased to be a Canadian citizen, the Minister may refer the question to the commission or court referred to in subsection (4) of section 19 for a ruling and the decision of the commission or the court, as the case may be, shall be final.

(2) Upon the hearing of any reference under this section the commission or the court, as the case may be, may receive and base its decision upon evidence considered credible or trustworthy by it in the circumstances, and in respect of any such reference to a commission the provisions of subsection (5) of section 19 apply mutatis mutandis."

Hieruit blijkt dus, dat de punten, betrekking hebbende op afwezigheid uit Canada, het critisch spreken over de Britse Koningin en enkele vage aanduidingen van heulen met de vijand zijn vervangen door enkele duidelijke artikelen, die zich beperken tot landverraad en het op valse gronden verkrijgen van burgerschap. De critiek van de oppositie richtte zich vooral tegen punt (c), omdat hierin toch weer een mogelijkheid lag voor de overheid, om zonder nadere verklaring iemand schuldig te bevinden aan het verbreken van zijn afgelegde eed. Dit punt zal daarom dan ook niet in de nieuwe wet worden opgenomen.

SCHADUWEN VAN DE BOERENOORLOG

De politiek van de onlangs overleden Zuid Afrikaanse staatsman Johannes Strijdom en zijn Nationalistische Partij (zie: De Vaart Der Volken, op pag. 1.) ontmoet veel critiek, speciaal in de Engels sprekende landen. Maar ook in het zo nauw met de Zuid Afrikaanse geschiedenis verbonden Nederland. Zelfs bij de Calvinistische broeders in andere landen vinden de Zuid Afrikaanse Calvinisten weinig bewondering als het apartheidsstreven ter sprake komt.

De Zuid Afrikaners betreuren dit uiteraard, maar zij staan ervoor bekend dat geen van deze dingen hen kan weerhouden van een lijnrechte koers, hetgeen dikwijls wordt uitgelegd als een soort redeloze eigenzinnigheid. De overleden Eerste Minister Strijdom stond wijd en zijd bekend om zijn onverzettelijkheid en zijn opvolger, de 57-jarige architect Dr. Hendrik Verwoerd zal naar verwacht wordt niet voor hem onder doen. Hij immers is als minister van bevolkingszaken jarenlang gezien als de drijvende kracht van het extreme apartheidsbeleid.

Behalve door de 'apartheid' waarover prof. dr. Scholten in De Vaart Der Volken handelt, valt het Zuid-Afrikaanse Nationalisme op door een vurig verlangen naar zelfstandigheid en verzwakkink van de band met het Britse Gemenebest. Het ligt voor de hand, dat wij daarbij denken aan de Boerenoorlog, waarin het Nederlandse volk sterk heeft meegeleefd. Wordt niet nog elk jaar een krans gelegd bij het eenvoudig borstbeeld van Paul Kruger voor het huis op de Maliebaan te Utrecht waar hij tijdelijk verblijf hield? Een afkeer van alles wat Engels is was in die jaren en vele jaren daarna in Nederland het gevolg. Veel sterker moet dit nog geweest zijn onder het overwonnen volk der dappere, vrome Boeren in Zuid Afrika en het is geen wonder, dat de mannen, die in die jaren geboren werden en die thans onder Gods leiding het bestuur van hun geliefde land in handen hebben, nog heel wat moeten overwinnen om zich niet te ver te laten voeren in hun zucht naar verbreking van alle banden met Engeland. Dat zij zich in hun moeilijke problemen altijd als ware Calvinisten door het Woord Gods mogen laten leiden, is onze hartelijke wens.

Ad. O.

> Van de Redactie van WOORD EN DAAD in Zuid Afrika ontvingen wij een schrijven, dat besluit met de volgende regels:
>
> *Calvinistiese kringe is hierdie week diep geskok oor die heengaan van ons Eerste Minister. Mag die HERE GOD in Sy alwysheid gee dat Mnr. Strijdom se opvolger ook die tradisionele Calvinistiese lewens- en wereldsbeskouing van die Afrikanervolk sal respekteer en handhaaf. Wil u in u gebede hieraan dink.*
>
> *Met hartelike groete en agting, die uwe,*
> *(w.g.) G. M. van Rooy*
> *SEKRETARIS*

INGEZONDEN:

SCHEPPING, EVOLUTIE EN MUTATIES

Daar dit onderwerp de laatste tijd meer dan eens ter sprake geweest is in Calv. Contact, is het misschien goed daarover iets te zeggen in de Ned. taal, zodat ieder het kan volgen.

De evolutie-theorie is een onderstelling, eigenlijk een geloof.

Het is het geloof dat, wat wij noemen de gehele schepping, is ontstaan door het toeval. De evolutionist probeert gedurig dat geloof te bewijzen, met feiten uit planten- en dierenrijk.

Daarvan is niets terecht gekomen. Lamarc, Darwin, Hugo de Vries, al hun toenmaals moderne wetenschap bleek dwaling. De laatste strohalm waaraan de evolutionist zich thans vastklampt zijn de mutaties.

Mutaties zijn kleine veranderingen binnen de soort, die niets met evolutie te maken hebben.

B.v. in een aardappelvarieteit vindt men een knol met roodachtige schil, wat erfelijk blijkt.

Zodoende kunnen misschien nieuwe varieteiten ontstaan, nooit echter een nieuwe soort van plant of dier.

Het is niet onmogelijk, dat sommige verschillen tussen de vele mensenrassen door mutatie zijn ontstaan.

Bij mutatie blijft echter de aardappel aardappel en de mens blijft mens.

Nu van zulke mutaties gelooft de evolutionist, dat in de loop der eeuwen de verschillende soorten van planten zijn ontstaan en daaruit weer de dieren en zo tenslotte ook de mens.

★

Een geloof waarvoor geen enkel bewijs is aan te voeren.

Duidelijk komt dat soms uit in de bekende Magazins, zo onlangs in een artikel, dat vrij vertaald luidde als volgt:

> "Het is moeilijk te geloven, want het schijnt niet het werk van toeval, maar toch hebben deze toevallige mutaties, geholpen door natuurlijke selectie, tenslotte voortgebracht de mens, naar lichaam en geest."

Hier wordt feitelijk de doelmatigheid van de schepping erkend, maar toch weigert men daarin een hogere hand te zien.

Daarvan zegt Paulus, dat Gods almacht uit zijn werken met het verstand kan worden doorzien. En wie dat niet zien wil is een dwaas, zegt de Apostel.

En zullen we ons nu door zulke blinde leidslieden laten leiden?

Wie waarborgt ons, dat hun conclusies op wetenschappelijk gebied logisch zijn, als ze de grote logica van de schepping weigeren te zien?

En nu kan men hier niet op twee gedachten hinken. Wie aanneemt, dat de soorten door evolutie uit elkaar zijn ontstaan en nog ontstaan, moet dat ook voor de mens wel aannemen. Doch wanneer men nu verwacht, dat die evolutieleer, na al die teleurstellingen zal verdwijnen, dan is men te optimistisch. De evolutieleer zal niet weer verdwijnen. Want de evolutieleer is het dogma, het geloof van het modern humanisme. Daarom zal men het blijven propageren, zelfs tegen beter weten in, zelfs met leugen en bedrog.

Want dat modern humanisme is thans wereldbeheersend, zowel in het Oosten als in het Westen, voor en achter het zgn. ijzeren gordijn.

In het Westen doet het zich voor als een verbeterd Christendom, maar in werkelijkheid leert het een andere Christus dan de Schriften. Want dat humanisme gelooft niet werkelijk aan de Godsopenbaring en daarom weet het dus niets van God, anders niet dan eigen vinding.

Dan blijft voor hen ten opzichte van het "Vanwaar" en "Waarheen" der mensheid maar één antwoord over en dat is Evolutie.

Zodoende is de evolutieleer het Evangelie van de moderne humanist.

★

De humanist, de Evolutiemens, meent dus uit wat hij in de omringende wereld waarneemt te moeten besluiten, dat de mens zich heeft ontwikkeld uit het dierenrijk en dat tenslotte het eerste leven vanzelf is ontstaan uit de aarde. De mens is dus feitelijk: "een beest uit de aarde". Openb. 13.

Dat is het antwoord op het "Vanwaar". Daaruit volgt vanzelf het antwoord op het "Waarheen".

Want die evolutie, die ontwikkeling is niet ten einde, maar feitelijk staat de mensheid aan het begin, in de morgenschemering van een nog veel schonere dag. (Wills outlines.)

En nu is in onze tijd de kentering in het wereldgebeuren gekomen. De mensheid heeft ontdekt, dat zij zich bevindt op de evolutieweg. Tot nu toe dwaalde zij rond in de nacht en wist niet waarheen ze ging. Slechts door toeval, door oneindig veel vallen en opstaan is ze tot hier toe gekomen.

Maar nu in de morgenschemering van de nieuwe dag, begint ze haar weg te herkennen. De weg, die achter haar ligt in het duistere dal der historie. De weg die voor haar ligt en die wijst naar de lachende heuvels van het aardse paradijs.

De humanistische mensheid begrijpt nu, dat ze regelend kan optreden en zo helpen om sneller vooruit te komen naar die schone toekomst.

Het humanisme verwacht dat het geluk door de mens zelf moet worden opgebouwd hier, op deze aarde.

Christus komt nimmer weder.

De wederoprichting van alle dingen is een fata morgana.

De mens moet zijn eigen zaligmaker zijn.

Daarmee stelt zich dit humanisme lijnrecht tegenover het Christendom. Want feitelijk wordt daarmee het Christendom verklaard tot een loodzware traditie, die de vooruitgang door evolutie tegenhoudt. Daarom, ondanks alle schone schijn is het modern humanisme de doodsvijand van het Christendom.

Dat is nu de geest waaruit de evolutietheorie opkomt. Waarvan Dr. Schilder reeds zeide:

> "dat ze alles aantast wat we hebben, dat ze ons ongelooflijk brutaal tyranniseert. Dat ze zelf uitgaat van grondgedachten, welke met verklaring niets te maken hebben."

Nu probeert men evolutie en schepping te verenigen tot theïstische evolutie, van God geleide evolutie. Daarbij komt men onherroepelijk in conflict met Genesis en daardoor met geheel de Heilige Schrift.

Zo ook Dr. Lever in zijn boek: "Schepping en Evolutie".

Na allerlei onderstellingen, verklaart Dr. Lever tenslotte positief, dat de mens door evolutie uit het dierenrijk is voortgekomen en dus niet apart geschapen op de wijze als Genesis ons dat beschrijft.

Daardoor wordt dus het gehele scheppingsverhaal, het duidelijkst komt dat uit bij de schepping van de vrouw, tot een mythologisch verhaal, niet eens de naam van gelijkenis waard.

Verder zegt Dr. Lever: "Hoe het ontstaan van de mens in zijn werk is gegaan wordt ons in de Bijbel niet geopenbaard."

Wat Genesis verhaalt betreffende de schepping, van in elk geval de vrouw, berust dus niet op waarheid.

Hoe kunnen we dan weten, dat het verhaal van de zondeval werkelijke waarheid is?

Als één steek loslaat, rafelt alles af. Al deze geschiedenissen zijn door de Christenheid in navolging van de Apostelen voor volle waarheid genomen.

Daarop is geheel de leer van zonde en verlossing gegrond.

Als deze verhalen geen werkelijke historische waarheid geven, waar begint dan de werkelijke historische waarheid? Zeker niet bij de Zondvloed of de spraakverwarring of Abraham's omgang met God.

Dr. Lever geeft ook nog de volgende mogelijkheid in overweging.

De schrijver van Genesis, dat is dus Mozes, had geen kennis en voorstellingsvermogen van de veel grotere oudheid van het menselijk geslacht en was dus niet in staat werkelijke geschiedenis te schrijven.

De geslachtsregisters hebben dus geen waarde. En dat is nog lang niet alles, de consequenties voeren nog veel verder.

Want daardoor komt ook het Nieuwe Testament op losse schroeven te staan.

Immers ook de Apostelen hebben de boeken van Mozes voor volle werkelijkheid genomen.

Zij staan voor de letterlijke uitleg van Genesis en de historische betrouwbaarheid. Zij hebben dus gedwaald!

Zelfs de Here Jezus zelf is dan een kind van zijn tijd, want Hij beroept zich ook op de letterlijke, woordelijke waarheid van de boeken van Mozes, tot zelfs op één woordje toe.

Dat zijn de consequenties als we deze verhalen niet meer nemen lettarlijk en geschiedkundig juist.

Dan is het niet meer: "De Bijbel Gods Woord", maar: "Gods Woord is ergens in de Bijbel". Zulks ter beoordeling van de mens. Dat is gewoon modern humanistisch. Dan hebben we geen verweer meer. Want dan kunnen we niet meer zeggen: "Daar staat geschreven".

Nu weet ik heel goed, dat als wij het uiterlijk van de aarde bezien en naar de maatstaf van het natuurgebeuren in onze tijd meten, dan komt het ons voor, dat dit alles zeer oud is.

En toch staat er, in 6 dagen, uitdrukkélijk tot 6 keer herhaald met avond en morgen. Daar is maar één oplossing voor. Het verschil tussen God en mens. Wat God in één ogenblik denkt, fantaseert, schept, komt de mens voor als een eeuwigheid.

En dan is er volgens de Bijbel geen andere conclusie mogelijk, dan dat, naar onze tegenwoordige maatstaf gemeten, de aarde is geschapen in vol bedrijf.

Om zo te zeggen in volwassen toestand, net als het eerste mensenpaar.

En God zegt er uitdrukkelijk bij, dat Hij dat deed in 6 dagen.

En tot een onverwoestbaar monument heeft God de mensheid meegegeven de 7 daagse week.

En dat nog weer bevestigd door de Wet "Zes dagen zult gij arbeiden".

Evenals het Avondmaal heenwijst naar Christus' dood, zo wijst de 7-daagse week nar de 7-daagse schepping.

Dat gaat het menselijk verstand ver te boven. Maar zo is er zoveel. Probeer maar eens in te denken, wat dat is: "scheppen". Probeert U zich eens voor te stellen: Gods alwetendheid, dat God weet wat ieder mens op aarde denkt of zelfs droomt.

En zoals wij bij het begin van de wereldgeschiedenis staan voor het oogverblindend licht van Gods Almacht, zo wordt immers de mensheid ook bij het eind daar weer voorgesteld.

God, die werelden dacht en zij waren, roept bij het einde de doden uit de graven. Dan zijn daar in één ogenblik mensen, met lichamen, die niet zijn gegroeid in de natuurlijke weg en toch mensen van vlees en bloed.

Als God zo in één ogenblik een gehele mensheid in het aanzijn zal roepen, behoeft het ons dan te verbazen, dat Hij eenmaal bij het begin een volwassen aarde in het aanzijn riep?

Of misschien beter gezegd, in een voor ons oneindig versneld proces door Zijn Goddelijke fantasie deed opkomen.

Een denk eens aan de nieuwe aarde. Het onredelijke daarvan?

Zeker, God geeft de mens verstand, en hij mag Gods schepping doorzoeken. Maar God vraagt allereerst van de mens "geloof", dat hij zijn verstand zal gevangen geven onder Gods woord. Zowel bij de schepping als de herschepping. De onredelijkheid daarvan?

Mag God de mens geen verstand geven en aan de andere kant dingen doen, die de mens niet begrijpt?

Zal het leem tot de pottenbakker zeggen: "Wat doet gij"?

Waarom God dat doet?

Wij weten het niet.

Waarom is de ene mens uitverkoren en de andere niet?

Hoe kan God een mens uitverkiezen ten goede of ten kwade en toch verantwoordelijk stellen voor zijn daden?

Waarom gaf God de eerste mensen het proefgebod?

Was dat niet, opdat er ook ruimte zou blijven voor ongehoorzaamheid?

Zou dat misschien hier ook zo zijn?

Het gehele probleem schepping of evolutie is niet een natuurkundig probleem, dat in het laboratorium zal worden uitgemaakt. Het is een wijsgerige kwestie, waarbij vragen oprijzen, die vallen buiten onze tijdelijke stoffelijke gezichtskring.

Wat is scheppen?

Wat is tijd?

Daarom moet de evolutietheorie buiten onze Chr. scholen worden gehouden, want daarmede haalt men het paard van Troje binnen.

Intussen, boeken als van Dr. Lever zijn gevaarlijke boeken, omdat vele mensen weerloos staan tegenover de zgn. moderne wetenschap en ook omdat velen niet critisch genoeg lezen.

Veel beter is m.i. het volgende boek: Genes, Genesis and Evolution, by Prof. J. W. Klotz, Concordia Publ. House, St. Louis, Missouri.

Thamesford. v. d. Werff.

De R.K. Kerk en Evolutie

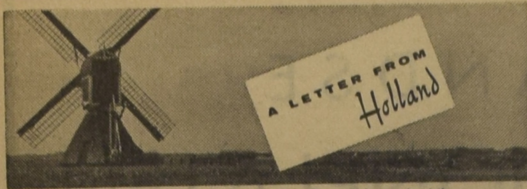
In verband met de discussie in ons blad over de Evolutietheorie vonden wij het interessant, uit COMPASS te vernemen, wat het standpunt van de R. K. kerk in dezen is. Compass is een R.K. maandblad voor Nederlands sprekende immigranten in Canada. In de jeugdrubriek 'Open Mind' vertelt een 19-jarige jongen, dat hij op Highschool geleerd heeft "that we belong to the ape family. It says in the book, that when the earch became warmer, and the jungle became smaller, some apes were forced to change their way of living in trees. Vegetable food was no longer easy to find and the animals had to begin to eat flesh, but they were heavy, clumsy tree climbers and they could not hope to catch their fleeter-footed prey by merely running after them. Their hands came in useful to hold and throw large stones and once they had been used in that way other uses would suggest themselves, which helped in developing the brain into a reasoning machine."

Na deze uitlegging, die hij uit "the book" heeft overgenomen, schrijft de jongeman:

"Now I talked about that with my girlfriend, you know, just for talking's sake. She is horrified by the mere idea that we come from the monkeys. She says that it is not very Catholic to talk that way. Isn't it quite reasonable? Are we allowed to accept that theory?"

Hierop wordt het volgende antwoord gegeven:

"As a Catholic you are certainly allowed to accept this (Darwinistic) theory, but whether it is quite reasonable is very debatable. (volgt een eenvoudige uitlegging van de zwakke plekken in Darwin's leer). And yet, you may be an evolutionist and a Catholic under two restrictions. You have to accept first of all that God created this world. Then perhaps He let creatures develop on their own. Finally, when He saw that, for instance, the orang-utang was very well developed, God communicated his friendship to this creature in a special way, or as we say, He gave it supernatural life — a soul. So John, here you have the Church's stand on the matter.

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Over het bezoek van de evangelist Osborn, een verregende taptoe, de vastgelopen Zeven Provinciën, en Koninginnedag

Het onderwerp, dat in onze kring in deze weken het meest besproken is. was ongetwijfeld: de Osborn-campagne. Iedere dag trok de Amerikaanse evangelist Tommy Lee Osborn op het Malieveld in Den Haag een groter gehoor. Tienduizend bezoekers de eerste avond, twintigduizend de tweede; er zijn ook avonden met honderdduizend bezoekers geweest. Zelfs uit Duitsland en België was men gekomen. De boodschap die gebracht werd was; Wie gelooft ontvangt vergeving en genezing.

De eerste avond zette Osborn uiteen, dat hij geen genezer is. Hij heeft geen speciale roeping, doch gelooft vast, dat hij Gode gehoorzaam moet zijn. Na een toespraak van een uur, door een tolk vertaald, ging de evangelist voor in een kort en vurig gebed. De eerste avond gold het de doven. Velen van hen kwamen naar voren en getuigden, dat ze waren genezen. Op de volgende avonden waren het doven, kreupelen, asthmapatiënten, rheumapatiënten, blinden, die getuigenis aflegden van hun genezing, van hun geloof in de Heer.

Ook vele predikanten, van diverse kerken, hebben met belangstelling de samenkomsten gevolgd; er waren op het podium plaatsen voor hen gereserveerd. In verschillende kerken, in Den Haag maar ook daarbuiten, is Gods zegen gevraagd voor de Amerikaanse evangelist.

★

Dat betekende niet dat de kerken met de boodschap, die hier werd gebracht, volkomen instemden. Een tiental Gereformeerde predikanten uit Den Haag heeft een waarschuwing uitgegeven; zij verklaarden geschokt te zijn door de onschriftuurlijke redeneringen in de Osborn-meetings. "De heer Osborn verbindt de genezing niet aan de vrijmacht Gods, maar aan het geloof van de mens. Wanneer hij zegt dat 'geloven' een werkwoord is en dat zó verklaart, dat van de zieken actie wordt gevraagd, n.l. dat zij op moeten staan en hun krukken en beugels afwerpen, dan zegt hij meer dan hij verantwoorden kan. Het is mogelijk, dat men door God geroepen is om door het geloof het kruis te dragen en veel beproeving te verduren en daarbij Zijn naam te verheerlijken.'

Het was "bewogenheid met het lot van de vele teleurgestelden, die bij de redenering van de heer Osborn wel de gedachte moesten krijgen dat zij niet deelden in het geloof en in de zwartste wanhoop moesten verzinken," die de predikanten noopte tot hun verklaring.

Over de genezingen, die in Den Haag hebben plaats gehad, kan men in vele kranten lezen, kan men ooggetuigen horen spreken. Maar er staat bij: maar velen werden deze avond NIET genezen. De getuigen vertellen óók, dat zieken en invaliden met wanhopige inspanning van al hun krachten probeerden op te staa en niet konden.

Of deze massale prediking indruk heeft gemaakt? In een Haagse kerkdienst heeft de dominee de vraag gesteld hoeveel kerkgangers onder invloed van de Osborncampagne de kerk (weer) hadden opgezocht. Het waren er tientallen, in dat ene gebouw.

In de krant van vanavond staat een nabeschouwing over de evangelisatie-campagne van iemand die bij uitstek tot oordelen bevoegd is: Dr. Nolle, Hervormd predikant en tevens arts (geneesheer-directeur van het Leidse diakonessenhuis). Hij vergelijkt wat er op het Malieveld gebeurde met de roomskatholieke bedevaartsplaats Lourdes, door hem herhaaldelijk bezocht. Dit is erger, zegt hij. Ik heb in Lourdes nooit horen beweren, dat het uitblijven van de genezing een bewijs van ongeloof zou zijn. In Lourdes is er een medisch controlebureau; in Den Haag was het alleen Mevrouw Osborn die de genezingen controleerde en zij heeft geen enkele medische bevoegdheid.

★

De Osborn-meetingen werden begunstigd door voor ons land en dit seizoen zeldzaam goed weer. Eigenlijk hadden we de hele zomer zo'n mooie week nog niet gehad. Slechts op de eerste zaterdagavond is er in Den Haag regen gevallen en niet zo'n beetje — een wolkbreuk ongeveer. Niettemin is de openlucht-bijeenkomst doorgegaan. Evenals de taptoe Delft, het militaire muzikale festijn dat in een paar jaar tijd beroemd is geworden.

Wist u dat het Engelse woord tattoo van het Nederlandse taptoe is afgeleid? En dat het eigenlijk betekent: tappen toe, kranen dicht? In de tijd van de huurlegers gingen om negen uur 's avonds een tamboer en een trompetter de stad in om het signaal te blazen, dat de kasteleins de tapkranen dicht konden doen en de soldaten naar de kwartieren dienden te komen. Langzamerhand is de taptoe een militaire show geworden en speciaal die in Edinburgh, tegen de achtergrond van het oude kasteel, is beroemd. In 1952 kreeg onze Koninklijke Militaire Kapel de uitnodiging aan die Schotse tattoo mee te werken. En in 1954 werd in Delft de eerste Nederlandse militaire taptoe georganiseerd, op de historische Markt. Ook in 1955, 1956 en 1957 zijn er taptoes geweest. Voor de taptoe 1958 bestond zoveel belangstelling dat alle beschikbare plaatsen in een paar uur waren uitverkocht, reeds weken van te voren. Dat er gelijktijdig met de taptoe een wolkbreuk plaats zou hebben kon men toen nog niet voorzien. De uniformen en pruiken, die aan het schouwspel te pas kwamen, waren in een ogenblik doorweekt. De toeschouwers waren het ook. Maar genoten hebben ze toch.

★

"De Zeven Provinciën" was oudstijds het admiraalschip van Michiel Adriaanszoon de Ruyter. In de moderne tijd is deze naam roemrucht geworden door de muiterij op de kruiser "De Zeven Provinciën' in de Indonesische wateren in de dertiger jaren. Thans bezitten we weer een kruiser "De Zeven Provinciën", een schip dat een kapitaal van 88 miljoen gulden waard moet zijn, en onze Marine heeft er een klein ongelukje mee beleefd. Het gevaarte liep vast op het havenhoofd van Den Helder. Het is echter ook weer losgetrokken; door vier marine-sleepboten. Wel waren er twee sterkere particuliere sleepboten in de buurt, maar die mochten niet helpen. De Marine vond ze te duur.

★

De suiker wàs al duur, vonden de Nederlandse huisvrouwen, en nu is ze nog zes cent per kilo duurder geworden. Dat staat in verband met de gestegen garantie voor de verbouwers.

Ruim 3000 uit Indonesië gerepatrieerde Nederlanders zullen naar de Verenigde Staten kunnen emigreren.

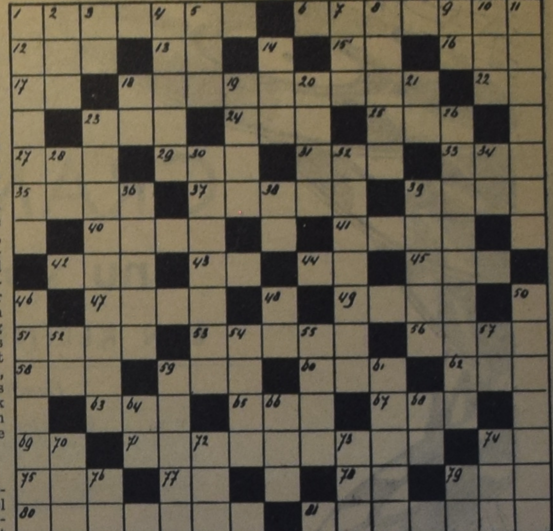
Overleden is Dr. O. G. Heldering, oud-president-directeur van de Heldering-gestichten, kleinzoon van de stichter.

Wegens het bereiken van de 75-jarige leeftijd zal Dr J. Schouten, de bekende anti-revolutionaire leider, geen deel meer uitmaken van de Raad van State.

★

Haar acht-en-zevenstigste verjaardag heeft Prinses Wilhelmina in Scheveningen op de "Ruigenhoek" in intieme kring gevierd. Maar omdat het dit jaar zestig jaar geleden is, dat zij de regering aanvaardde, is 31 Augustus 1958 meer dan vorige jaren weer een beetje "Koninginnedag" geweest: veel vlaggen, herdenkingswoorden en zegenbeden in de kerken en een radioprogramma in het teken van het jaar 1898.

En na deze 31ste Augustus is voor de meeste Nederlanders de vacantie weer om. Terwijl het mooie weer nog blijft. Hoe lang?

HORINZONTAAL: 1. deel van een muur; 6. revolutie; 12. drank; 13. bijwoord; 15. deel van de bijbel (afk.); 16. bekende vervoeronderneming (afk.); 17. godsdienst (afk.); 18. tot hulp oproepen; 22. dubbelklank; 23. reinigingsplaats; 24. vogel; 25. tocht; 27. familielid; 29. wandversiering; 31. rivier in Nederland; 33. mannelijk zoogdier; 35. verharde huid; 37. waterdier; 39. vulkanisch gesteente; 40. bergplaats; 41. telwoord; voornaamw.; 42. liwoord; 43. bergplaats; 44. zangnoot; 45. boom; 47. plaats in Oost-Europa; 49. keukengerei; 51. uniek; 53. royale; 56. losse naad; 58. vreemde munt; 59. stuk steen; 60. persbureau (afk.); 62. rivier (Spaans); 63. vis; 65. gelofte; 67. loterijbriefje; 69. klein persoon; 71. geheel gevuld; 74. titel (afk.); 75. electrisch geladen deeltje; 77. titel (afk.); 78. voegwoord; 79. vrouwelijk zoogdier; 80. muziekinstrument; 81. metaal.

VERTICAAL: 1. kruitzak; 2. vogel; 3. deel van een Franse ontkenning; 4. Nederlands vliegveld; 5. tijdperk; 7. duw; 8. stevig; 9. rivier in Brabant; 10. netto; 11. voetballer, doelverdediger; 14. vriend (Frans); 18. water in Brabant; 19. toestand van vrede; 20. Frans pers. voornaamw.; 21. Nederlands Indië (afk.); 23. danseres; 26. vervoer; 28. pers. voornaamw. 30. uitkering; 32. irriteren; 34. als volgt (afk.); 36. taankleurig; 38. duur van eb en vloed; 39. voetmodel; 46. beslissing; 48. stofmaat; 50. brommerig; 52. deel van een Franse ontkenning; 54. melkklier; 55. bergplaats; 57. Romeins imperium (afk.); 59. schoeisel; 61. geluid nabootsing; 64. jongensnaam; 66. voetbalvereniging; 68. geografische aanduiding (afk.); 70. visnet; 72. vreemde munt; 73. weidedieren; 74. Spaanse titel; 76. Engelse ontkenning; 79. ons inziens (afk.).

OPLOSSING PUZZLE VAN VORIGE WEEK

Wat heeft men er aan?

" . . . zie ik me genoodzaakt dit abonnement te beeindigen. Een der redenen is tendensieuse berichtgevig, speciaal waar het betreft en betrof zaken die betrekking hebben op 'The Christian Labor Association of Canada". Indien het daarbij gebleven was zou het nog wel gaan, maar er zijn met betrekking tot die organisatie pertinente onwaarheden in Uw weekblad gepubliceerd. Verder wil ik niet uitwijden over meerdere bezwaren, alleen, wat heeft men in Canada aan een rubriek als "De Vaart Der Volken"? Principiele steun mocht ik van Uw blad nooit ontvangen, meer verwarrende adviezen hetzij voor het ene of het andere deel van het Canadese leven. Het spijt me. Uw bedoelingen niet te kunnen waarderen.

W. V. te S. C. (Ont.)

Zolang Mr. V. ons niet aantoont waar onze berichtgeving tendentieus is geweest of onze adviezen verwarrend, kan hij niet verwachten, dat wij onze koers wijzigen.

Red. C.C.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

HOOFDSTUK I

Met dartele sprongetjes hipt Anke over de vele en diepe plassen aan de kant van de weg.

Telkens lukt het haar en brengt ze 't er droogvoets af. Deze successen maken in haar de overmoed wakker.

Wacht, daar heb je een poel, die is haast zo breed als de sloot achter Anke's huis. Ze neemt een aanloopje — haar voet glijdt uit, en sopt meteen in het water, dat over de rand van haar klomp spoelt.

Verschrikt trekt ze haar been terug en bekijkt met beteuterd gezichtje haar druipnatte kous, ze zwaait mismoedig haar been heen en weer om 't wat te drogen, de druppels spatten naar alle kanten.

't Is een lelijk geval! Nu is ineens de roes van jool, waarin ze de uren na schooltijd verkeerde, weg.

Langzaam sukkelt ze, het heilloze water zorgvuldig vermijdend, naar huis.

Ze heeft samen met Marijke, haar vriendinnetje, juist zo heerlijk geravot in de schuur van Schuit, dat is Marijke's vader. Ze hebben, gezeten op de schommel, tweestemmig gezongen. Vals dat het ging! O, hé, wat hebben ze moeten gieren van 't lachen.

't Mooiste is nog, dat meester er net langs kwam en hun gezang hoorde.

Hij stak even zijn hoofd om de hoek van de deur en zei met z'n vinger op de mond: "Ssst, zachter, lieve kinderen, zachter asjeblieft, als de mensen buiten het horen zullen ze denken, dat ik het jullie zo geleerd heb."

Toen is hij met een dwaas gezicht weer weggehold, achtervolgd door Marijke en Anke! Nou, die meester van hen is een malle. Anke moet nog weer lachen bij de herinnering.

Maar dan betrekt haar gezichtje dadelijk weer, de pretlichtjes in haar ogen doven, want bij elke stap hoort ze een vreemd geluid, dat doet de natte voet in de klomp.

O, moeder zal boos zijn, Anke's hart klopt in haar keel van angst.

Zal ze 't niet vertellen?

Maar moeder kijkt elke avond haar kousen na, of er ook gaten in zitten.

Was vader nu maar in de smederij — dan ging ze in haar hoekje bij het vuur zitten drogen en zou moeder niets merken. Maar vader is de hele dag weg, naar de paardenmarkt. Dan staat moeders gezicht altijd donker en moet je meer nog dan anders, oppassen dat je haar niet boos maakt.

Anke weet ook wel, waarom dat zo is. Als Vader terugkomt, dan is hij vaak erg vrolijk en zingt hij van die rare liedjes, waar moeder niet van houdt. "Straatversjes zijn het," zegt moeder.

Vaders wangen en 't puntje van z'n neus zien heel rood en zijn ogen glinsteren, net of hij een beetje heeft gehuild.

Vroeger, toen Anke nog klein was en nog niet naar school ging, vond ze 't leuk als vader zo monter zingend en fluitend thuis kwam, vooral omdat hij haast altijd wat lekkers of een speeldingetje voor haar meebracht. Maar nu ze al groot is, ze zit al in de tweede klas, dat moet je niet "uitpoesen", nu schaamt ze er zich eigenlijk een beetje voor. Ze weet niet goed waarom.

Het is gekomen door Frans Jonker, die zei laatst zomaar luid over het speelplein, dat alle kinderen 't konden horen: "Wat heb ik gisteravond lacht om je vader, Anke, hij wou uit de wagen stappen en toen rolde hij zomaar op de grond. 't Was zo'n lollig gezicht. Je vader lachte er zelf ook nog om, loof ik."

Anke kreeg toen een vuurrode kleur, want er waren kinderen, die stiekum naar elkaar lachten, als om iets lelijks.

Anke zucht. Haar gezichtje lijkt nu oud en vroeg-wijs. Haar voeten gaan hoe langer hoe trager. Ze is moe en steenkoud. Bij huis gekomen, trekt ze voorzichtig op de stoep haar klompen uit, licht de klink zachtjes op, gaat dan op haar tenen binnen en — botst in het schemer van de gang tegen haar moeder, die juist met een kan melk uit de kamer komt. Een witte plas plekt op het rode cocoslopertje.

"Kind, stoetel, kijk dan toch uit, wat doe je zo overstil binnen te komen? Haal een dweil, dadelijk! Dan zal ik licht maken."

Anke stottert wat onsamenhangende verontschuldigingen en haast zich 't bevel uit te voeren.

Terwijl vrouw van Dalen de morsplekken verwijdert, ziet ze meteen de natte voetstappen van Anke's kous.

"Kom jij es hier!" Er is dreiging in die stem. Binnen drenst Meikie en krabbelt als een jong hondje aan de gesloten kamerdeur. 't Alleen zijn duurt haar te lang. 't Is nog ongezellig donker in de kamer. Anke tilt gelaten haar voet op om die door haar moeder te laten inspecteren. Er is geen ontkomen meer aan, dat weet ze. Daarom zoekt ze geen uitstel meer van executie, door eerst het droge been ter onderzoek te geven.

Hardhandig knijpt haar moeder in de doornatte kous, het vuile water sijpelt over haar vingers.

Anke zegt niets. Alleen Meikie gilt opstandig en trommelt met haar beide handjes kwaadaardig op de deur, die onverwacht openvliegt. Als een kaatsebal rolt de vierjarige dreumes de gang in.

Dan barst plotseling alle opgekropte wrevel en wat er heel de dag aan opstand broeide los bij vrouw van Dalen en in wilde woede slaat ze het ineenkrimpende meisje, waar ze kan.

"Doerak!" tiert ze. "Varken, gaan uit m'n ogen. Ik begaan een ongeluk aan je!"

Anke vliegt vertwijfeld in één ren door de achterdeur naar 't schuurtje, grijpt haar klompen en staat een ogenblik later hijgend en huilend weer buiten.

Diep ongelukkig leunt ze tegen de muur in 't grauw van de naderende avond.

Moortje, de poes van buurman strijkt langs haar en heft zijn kopje miauwend naar haar op. Hij wil worden aangehaald.

Anke snikt, maar ze bukt zich toch, 't is prettig, als er één is, die je vriendschap bewijst, al is 't dan ook maar een dier. Al strelend druppen haar tranen op de zwarte vacht van het spinnend poesje. Wat moet ze nu? 't Wordt koud in de avondlucht. Ze rilt in haar dunne jumpertje. Ze weet wat! Ze zal gaan kijken of vader er aankomt. Dan gaat ze met hem en Jan mee in huis.

Moeder zal dan nog wel boos naar haar kijken maar slaan en schelden zal ze niet. Hoopvol tuurt Anke de eenzame weg af. Maar geen geluid van een aanrollende wagen dringt tot haar door.

(Wordt vervolgd.)

HOLLANDSE GRAMMOFOONPLATEN

nu volop verkrijgbaar in Canada

EEN KLEINE GREEP UIT ONZE GROTE SORTERING:

Gewijde en Klassieke muziek:

TE DEUM LAUDAMUS
'k Heb geloofd en daarom zing ik - De Heer is mijn Herder - Als g' in nood gezeten - Blijf bij mij Heer - Jezus neemt de zondaars aan - Nader mijn God, bij U - Komt laat ons voortgaan kind'ren.
Gezongen door Kees Deenik en het vocaal kwartet onder leiding v. Meindert Boekel.
Bestel no. P 10061 R (langspeel).
Prijs $ 4.25

FEIKE ASMA ORGELKLANKEN
(Comp. Jan Zwart)
Prijst den Heer met blijde galmen - Uren, dagen, maanden, jaren - Gelijk het gras is ons kortstondig leven - Verhoogt o poorten nu de boog - Achter Hem aan - Alle roem is uitgesloten.
Feike Asma op het orgel van de Oude Kerk te Amsterdam.
Bestel no. S 06109 R (langspeel).
Prijs $ 4.25

JO VINCENT ZINGT!
Frühlingsglaube (Schubert) - Auf Flügeln des Gesanges (Mendelssohn) - Es muss ein Wunderbares sein (Liszt) - Mondnacht (Schumann) Der Nussbaum (Schumann) - Ich liebe dich (Beethoven) - Wiegelied (Schubert).
Jo Vincent - sopraan, Felix de Nobel - piano.
Bestel no. A 00610 R (langspeel).
Prijs $ 4.25

RHAPSODIE VOOR ALT, MANNENKOOR EN ORKEST (Brahms)
VIER ERNSTIGE GEZANGEN (Schubert)
Aafje Heynis - alt, Mannenkoor "Apollo", begeleiding door het Concertgebouw Orkest te Amsterdam onder leiding van Eduard van Beinum.
Bestel no. G 05319 R (langspeel).
Prijs $ 4.25

MUSIC FOR THE MILLIONS
Ave Verum (Mozart) - Liebestraum (Liszt) - Pelgrimskoor (Wagner) - Largo (Händel) - Soldatenkoor (Gounod) The Holy City (Adams).
Aafje Heynis - alt, Pierre Palla - orgel, Mannenkoor Mastreechter Staar", Marinus Flipse - piano.
Bestel no. P 10048 R (langspeel).
Prijs $ 4.25

UIT DE "MESSIAH" (Händel):
Behold the Lamb of God
Hallelujah-koor
Het Westminster Koor onder leiding van Leonard Bernstein.
Bestel no. 500 NF (45 toeren)
Prijs $ 2.25

Populaire muziek:

WALSEN VAN JOHANN STRAUSS
An der schönen blauen Donau - Kaiser Walz - Geschichten aus dem Wiener Wald - Wiener Blut - Rosen aus dem Süden.
Gespeeld door het Weens Staats Opera Orkest.
Bestel no. P 10300 R (langspeel)
Prijs $ 4.25

ZEEMANSLIEDJES
Wanneer de havenlichtjes branden - Zeeman, o zeeman - Wanneer de klokken luiden - Zeeman je droomt van Hawaii - Aan het Noordzeestrand - Nou tot ziens.
Gezongen door Max van Praag, Eddy Christiani, Jan Koster met begeleiding van het "Orkest zonder Naam" en "De Ramblers".
Bestel no. P 10063 R (langspeel).
Prijs $ 4.25

WIJ VIEREN FEEST!
Hup faldera - Houdt er de moed maar in - Laat de klok maar luiden - Over 25 jaar - Heidewitzka - Marie die vrijt met een huzaar - Vaste verkering - Rats kuch en bonen - Was ik maar nooit getrouwd - Hoor de muzikanten - En we gaan nu met z'n allen naar de Zaan - Ouwe taaie - 't Is mooi geweest.
Gespeeld en gezongen door: De Bietebouwers - Het accordeon-trio "The Three Jacksons", Vrij en Blij.
Bestel no. P 10035 R (langspeel).
Prijs $ 4.25

RONDOM DE WESTERTOREN
Jordaan festival - Wij gaan naar Bakkum - Alle apies lijke op me ome Hein - De kersepit - Het lied van mijn moeder - Tararaboemdie - De stenen wil ik zoenen (emigrantenliedje).
Gezongen door: Zwarte Riek, Kobus Robijn en de Leliestraat-zusters.
Bestel no. P 13046 R (langspeel).
Prijs $ 4.25

FEESTPOTPOURRI (Draaiorgel)
Lang zal hij leven - Houdt er de moed maar in - Laat de klok maar luiden - Wie zal dat betalen - Naar de Maliebaan - Overal waar de meisjes zijn - En we gaan nu met z'n allen naar de Zaan - Lang zullen ze leven.
Gespeeld door het draaiorgel "De Arabier".
Bestel no. 394 PF. (45 toeren).
Prijs $ 2.25

ACCORDEON-POTPOURRI
Een verzameling van allerlei vrolijke wijsjes gespeeld door het accordeon-trio "The Three Jacksons".
Bestel no. 640 PF (45 toeren).
Prijs $ 2.25

K.L.M. MARS - KONING VOETBAL (mars)
Gespeeld door de Koninklijke Mariniers-kapel onder leiding van Gijsbert Nieuwland.
Bestel no. 317 000 PF (45 toeren).
Prijs $ 2.25

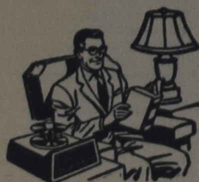
INTOCHT DER GLADIATOREN (mars) - **ALTE KAMERADEN**
Gespeeld door de Koninklijke Marinierskapel onder leiding van Gijsbert Nieuwland.
Bestel no. 712 PF. (45 toeren).
Prijs $ 2.25

MAX VAN PRAAG SUCCESSEN
Daar zijn de appeltjes van Oranje weer - Op de sluizen van IJmuiden - Aan d' oever van de IJsel - Over 25 jaar - Kleine Greetje uit de polder - Eenmaal - Als de klok van Arnemuiden.
Bestel no. 422 032 PE. (45 toeren).
Prijs $ 2.25

DAAR ZIT MUZIEK IN, AL TWINTIG JAAR!
Herinnert U zich nog de radio-komieken "Snip en Snap?" (Willy Walden en Piet Muizelaar).
Een verzameling van hun meest geslaagde grappen en liedjes zijn thans opgenomen op een langspeelplaat. Een plaat waar U letterlijk veel plezier van zult beleven.
Bestel no. P 13043 R. (langspeel).
Prijs $ 4.25

OLGA LOWINA JODELT!
Herderssprookje - Als de avond daalt in Zwitserland - Mijn echo heet Sepp - Schoon Zwitserland.
Bestel no. 422 035 PE. (45 toeren).
Prijs $ 2.25

POSTHOORNGALOP - KLARINETTEN-POLKA
Gespeeld door de Bietebouwers onder leiding van Boer Biet.
Bestel no. 680 PF. (45 toeren).
Prijs $ 2.25

KERSTPLATEN

KERSTSUITES (Comp. Jan Zwart)
Komt allen tesamen - De Herders - Vol van pracht - Vanuit de Hemel daalde Ik neer - De Herdertjes lagen bij nachte - Daar is uit 's werelds duist're wolken - Nog juicht ons toe die zaal'ge nacht - Ere zij God.
Gespeeld door Feike Asma op het orgel van de Oude Kerk te Amsterdam.
Bestel no. S 06135 R. (langspeel). **$ 4.25**

VROLIJK KERSTFEEST!
Nu sijt wellecome - O Kindeke klein - Stille nacht - Uit hoge hemel daald' Hij neer - Er is een kindeke geboren op aard - Een roze fris ontloken - Gloria in Excelsis Deo.
Gezongen door het Haags kinderkoor.
Bestel no. P 10087 (langspeel).
Prijs $ 4.25

VADERLANDSE LIEDEREN
Wilt heden nu treden - O Heer die daer des hemels tente spreyt - Merck toch hoe sterck - Geluckig is het land - Zeg kwezelken wildet gij dansen - 'k Heb m'n wagen volgeladen - Ain boer wol noar zien noaber tou - Skotse Trye.
Het Nederlands Kamerkoor onder leiding van Felix de Nobel.
Bestel no. S 06055 R. (langspeel). **Prijs $ 4.25**

't Grunnens Laid
Peerd van Ome Loeks - 'n Grunneger is altied nummer ain - Martinitoren - En dat gait weer noar Oskerd tou - Ain boer wol noar zien noaber tou - Van Lauwerszee tot Dollard tou.
Koorzang onder leiding van Geert v. d. Tuuk (opgenomen in zaal Dopper te Stadskanaal).
Bestel no. 903 NF. (45 toeren). **Prijs $ 2.25**

Holland zingt!
Hollands vlag je bent m'n glorie - De Zilvervloot - Waar de blanke top der duinen - Lief Vaderland vaarwel - De kabels los - Holland ze zeggen - Een draaiersjongen.
Gezongen door het koor "Pro Musica" met aan het orgel Pierre Palla.
Bestel no. 422 044 PE. (45 toeren). **Prijs $ 2.25**

Alle bovengenoemde platen zijn uit voorraad leverbaar. Zendt cheque *) of money-order naar

HOLLAND-RECORD
HORNBY - ONTARIO

LEVERING FRANCO DOOR CANADA EN DE U.S.A.
Winkeliers speciale korting.

Prijslijst op aanvraag gratis verkrijgbaar.

***) cheques vermeerderd met $ 0.15 incassokosten.**

Strijdom

(Vervolg van pagina 1)

Het is eigenaardig, dat men in de leiding van de partij de verschillende onderdelen van de unie zo in het oog houdt. Strijdom is afkomstig uit Transvaal, zijn plaatsvervanger Swart komt uit de Oranje Vrijstaat en de bekende diplomaat Louw stamt uit de Kaapprovincie.

Deze nationale partij heeft in het huis van afgevaardigden 94 stemmen, tegenover de Verenigde Partij 51 zetels. Maar in de senaat, die op een andere manier wordt gekozen, vindt men 77 van de nationale partij en slechts acht van de Verenigde Partij.

Nu moet men zeker niet menen, dat deze verenigde partij een veel aantrekkelijker program heeft voor de niet-blanken dan de nationale partij. Ook hier valt de nadruk op de eerste positie van de blanken onverschillig of deze Afrikaans dan wel Engels spreken. De groei van de blanke bevolking wordt bevorderd door kinderbijslagen, moederschapspremies, kinderaftrek voor de belasting en een jaarlijks immigratiegetal van vijftigduizend blanken. De verenigde partij verwerpt principieel vermenging van de rassen evenals de gelijkstelling van beide, wil de leiding van de blanke bevolking verzekeren maar volgens christelijke beginselen. Zij wil afscheiding naar woonplaats voor de gekleurde bevolking, maar ontwikkeling naar eigen aanleg. De groeiende bevolking, die afkomstig is uit het huidige India zou zij het liefst zien terugkeren naar het vaderland India, in elk geval wil zij geen vermenging. Het communisme moet krachtig worden bestreden, het lidmaatschap van het Britse gemenebest moet worden gehandhaafd en het verwerven van het burgerrecht van Zuid Afrika door burgers van andere landen van het gemenebest moet worden vergemakkelijkt.

Wij laten thans de programma's van de kleinere partijen, die samen maar elf zetels hebben terzijde.

Apartheid

De naam van Strijdom zal onverbrekelijk verbonden blijven met de consequente doorvoering van het apartheidsstreven. Het uitgangspunt van zijn politiek was de absolute overtuiging, dat de toekomst van Zuid Afrika staat of valt met de positie van de blanken. En de positie van de blanken staat of valt met de apartheid. Hij meende volstrekt, dat de scheiding der rassen moet leiden tot een verschil in levensomstandigheden, die geboden worden door dit verschil in ras. Hij wilde terdege de niet-blanken gelegenheid geven hun cultuur te ontwikkelen. Er werden zelfs grote sommen daarvoor beschikbaar gesteld. Maar er zal apartheid zijn, desnoods onder dwang. Voor zijn twee grondstellingen kon hij zich baseren op het rapport van de Tomlinson commission van Maart 1956. Volgens dit rapport: Omstreeks het jaar 2000, dat is dus over goed veertig jaar, schat men het aantal Bantoenegers op twintig millioen. De Europeanen zouden dan in aantal zijn toegenomen tot vijf à zes millioen. Thans zijn er goed negen millioen Bantoenegers en bijna drie millioen Europeanen. Op zich zelf moet dit te denken geven, maar het Tomlinson-rapport meende bovendien, dat tegen die tijd de streken, die voor de negerbevolking zijn aangewezen, niet meer dan tien millioen zullen kunnen voeden. En dan moet men nog niet alleen de landbouw laten beoefenen, maar dan moet er stevig worden geïndustrialiseerd en de handel uitgebreid. Vandaar meende de commissie, dat er een bedrag van ongeveer honderd millioen pond moet worden uitgetrokken, wil men de apartheid kunnen doorvoeren. De regering Strijdom bestreed deze gevolgen niet, maar wenste slechts van stap tot stap tot uitvoering over te gaan, terwijl zij bovendien allerlei wijzigingen voorstelde.

Onverzettelijk

Maar in ander opzicht ging Strijdom onvervaard verder. In de eerste plaats had dit betrekking op de toestand van de gekleurde kiezers in de Kaapprovincie, die nog altijd op de gewone kiezerslijst stonden. Deze kwestie was al sinds 1950 aan de orde. In 1952 had het Hoge gerechtshof verklaard dat een wet, die de kleurlingen op een aparte lijst wilde inschrijven ongeldig was, omdat geen twee-derde meerderheid was bereikt. Een poging om het parlement zelf uitspraak te laten doen mislukte, toen hetzelfde Hof verklaarde dat deze maatregel inconstitutioneel was. In 1953 poogde de toenmalige premier Malan tweemaal de twee-derde meerderheid te verkrijgen. Maar Strijdom wist een ander middel. Hij liet vijf nieuwe rechters benoemen in het Hooggerechtshof. Vervolgens werd het voorschrift aangenomen, dat constitutionele vragen voor dat hof moesten worden beslist met elf rechters, zodat de nieuwe rechters moesten meebeslissen. Verder kregen Transvaal en de Kaapkolonie meer zetels in de Senaat. Bovendien kreeg de partij, die de meerderheid had in het huis van afgevaardigden het recht alle zetels in de senaat van die provincie aan te wijzen. Vandaar het groot aantal zetels van de nationalistische partij in de senaat. Toen nu de gemeenschappelijke vergadering gehouden werd van huis van afgevaardigden en senaat had Strijdom meer dan twee-derde van de stemmen en kon hij volgens de constitutie de kleurlingen van de lijst van kiezers schrappen. Van alle zijden kwam protest. Dertien leden van de faculteit in Pretoria protesteerden. Een verbond van vrouwen tot bescherming van de constitutie hield overal vergaderingen, waarbij de deelneemsters in rouwgewaad verschenen. De Verenigde partij deed wat zij kon, maar Strijdom zette door en bereikte zijn doel.

Anders dan Little Rock

Toen de Verenigde Naties zich met het rassenprobleem in Zuid Afrika wilden bemoeien, verklaarde de minister Louw, dat men zulks niet duldde, omdat het een inmenging was in binnenlandse aangelegenheden. Vandaar dat de unie van Zuid Afrika zich terugtrok uit de Unesco en aan de werkzaamheden van de algemene vergadering van de Verenigde Naties niet deel wilde nemen. Vervolgens ging de regering van Strijdom verder met de indeling naar de woonplaatsen. Het eerst werd de betrokken wet toegepast op Johannesburg. Uit een voorstad van Johannesburg werden de negers verdreven uit hun krotten en gebracht (met geweld) naar een nieuw gebouwde stad, die overigens veel verder van Johannesburg aflag. Zeer veel opzien wekte de toepassing van deze wet op de afstammelingen uit India. Deze telden vele duizenden, die de handel beoefenden in Johannesburg. Zij werden overgebracht naar een plaats, die achttien mijl van het centrum van de stad aflag. Nadat deze maatregelen in Johannesburg genomen waren ging men ook plannen beramen om de wet uit te voeren in Kaapstad en Durban, waar de verhoudingen veel meer ingewikkeld lagen.

Uit deze twee voorbeelden kan men afleiden, met hoe grote scherpte Strijdom met zijn regering zijn plannen doorvoerde. Zonder omzien, recht vooruit.

Men zal zich herinneren, hoe van de zijde der kerken, in en buiten Zuid Afrika, tegen dit alles protest werd aangetekend. Het is echter heel moeilijk voor een buitenstaander zo iets juist te beoordelen. Vooral, omdat de opzet geheel anders is dan bijvoorbeeld de maatregelen tegen de negers in Little Rock. Steeds hebben de voorstanders van de apartheid volgehouden, dat zij geenszins ruw of wreed willen optreden. Zij willen alleen de blanken de leiding doen behouden en onder die leiding ook een plaats reserveren aan de gekleurde rassen.

Indien echter de apartheid ook doorgevoerd wordt op het kerkelijk erf, komen er weer nieuwe moeilijkheden.

Het merkwaardige is, dat thans nog geen berichten zijn binnen gekomen over afkeuring en veroordeling van de persoon van Strijdom. Algemeen meent men, dat hij oprecht gemeend heeft zo het belang van geheel Zuid Afrika te dienen. Dit bleek ook uit hetgeen hij constitutioneel nastreefde, ook bijvoorbeeld in zijn gebruik van de vlag van de Unie van Zuid Afrika, en het volkslied.

Want het thans algemeen aanvaarde volkslied **de Stem van Zuid Afrika** geeft de oplossing:

. . . Ik zal antwoord op jouw roepstem..
Ik zal antwoord op jouw vra.
Of wij leven of wij sterven.
Al voor jou, Suid Afrika.

(Uitgezonden voor de N.C.R.V.)

SUPERMARKETS OP DE PRAIRIES

Tot nu toe was de verkoop van kruidenierswaren in de Prairie provincies voornamelijk in handen van zelfstandige middenstandszaken. Deze branche is een van de snelst groeiende in dit gedeelte van Canada. De detailomzetten bedragen hier circa $ 500 miljoen per jaar. In 1957 was de omzet 8.3% hoger dan in 1956. In 1958 meldt men alweer een stijging van 12.1%. Dit is aanleiding geweest voor de grote filiaalbedrijven om miljoenen dollars te investeren in de bouw van supermarkets in Winnipeg, Calgary, Edmonton, Regina en andere Prairie steden. Alleen in Winnipeg worden al zelfbedieningszaken gebouwd ter waarde van $ 20 miljoen.

De filiaalbedrijven, die zich in de Prairie provincies gaan vestigen of daar aanzienlijke uitbreidingen voorbereiden, zijn:

Loblaws Grocetarias, die in Juli twee grote zaken in de buitenwijken van Winnipeg opende en nog acht andere voorbereidt; Dominion Stores, die reeds supermarkets heeft geopend in Regina en Calgary en er deze maand nog zal openen in Winnipeg en Calgary. A. & P. heeft in het afgelopen jaar vijf grote winkels in Winnipeg en omgeving gevestigd, terwijl nog andere zullen volgen.

Canada Safeway — het bedrijf met 175 filialen in West-Canada, waarvan 39 in Winnipeg en omgeving — zal daar nog drie aan toevoegen. Shop Easy heeft in Winnipeg en omstreken vijf levensmiddelenbedrijven in het afgelopen jaar geopend.

Toch verwacht men, dat de filiaalbedrijven in de Prairie provincies vrij veel tegenstand zullen ondervinden. De middenstandszaken hebben ongeveer 60% van de markt in handen en de klantenbinding schijnt in dit gedeelte van Canada sterker te zijn dan elders.

Young People Activities

From the first through the fourth of August 1958 the Young People societies of Williamsburg, Lindsay and Peterborough organized a camp weekend on the farm of Mr. Harry Pop of Belleville, Ontaro. Under the capable leadership of the camp commando Mr. Harry Menninga (Lindsay) and Mr. Jack Kielema (Williamsburg) a tremendous time was enjoyed. The program had both a religious and a recreational nature. Mr. Mike van de Berg of Lindsay read an introduction to "The Christian and his Daily Work" while on Sunday Night Mr. Kielema read a referate entitled" The Paith of the Church with regard to Its Young People" in the presence of the Belleville Y. P. S. who visited the camp that night. The recreational side of the program consisted of hikes, swims and a 4 o'clock a.m. soccer game by the boys on Saturday morning. On all fifty-five Christian Young People attended this camp and t is their attended this camp and it is their organized D. V. in the future by them and by other Christian Young People Societies in Canada and the U. S. A.

MOHAMMED en de ISLAM

door B. BOULOGNE

II.

DE HEDZRA

In het tiende jaar van zijn profetische bediening verloor hij zijn trouwe echtgenote. Het getal aanhangers werd steeds groter. Ongeveer in deze tijd kreeg hij zijn beroemde visioen waarin hij een nachtelijke reis naar de hemel maakte op het beest Al Borak. In de Koran wordt op dit visioen gezinspeeld. Kort daarop werd er een aanslag op zijn leven beraamd en dit noodzaakte hem om naar Medina te vluchten. Dit had plaats in het jaar 622 en staat bekend als de Hedzra (vlucht). Het is het begin van de Mohammedaanse jaartelling.

HET ZWAARD

In Medina werd Mohammed met vreugde ontvangen. Het duurde niet lang of hij werd eerst rechter, daarna bestuurder van de stad, zich met grote vrijmoedigheid wettig gezag en waardigheid toeëigenend. Hij kondigde zijn besluit aan om het zwaard op te nemen tot verbreiding van zijn leer. De hoop op buit bracht hem talloze volgelingen. Zijn eerste aanval was op de karavaan van Abu Sofian en leverde rijke buit op. Maar Abu kwam spoedig terug met 3000 soldaten en versloeg Mohammed, die er maar 1000 had. Mohammed werd gewond en moest vluchten. In 627 bracht Abu weer een leger ter been en belegerde Medina. Innerlijke verdeeldheid noodzaakte hem echter dit beleg op te breken. Mohammed viel nu de Joden aan die Abu geholpen hadden en richtte een bloedbad aan onder 700 van hen.

Vanaf die tijd werd zijn dorst naar krijg en bloed onverzadigbaar. Zijn gehele natuur onderging een verandering. Lijnrecht in tegenspraak met zijn eigen wetten in de Koran nam hij meer vrouwen. Bij zijn dood had hij er niet minder dan negen. Dit alles verklaarde hij met een beroep op zijn goddelijke zending.

Hij begon nu de noodzaak in te zien om de heilige stad te bezitten en veroverde haar in 630 met 10,000 man. De afgoden werden uit de Kaäba geworpen, maar hij was wel zo wijs om de Zwarte Steen ongemoeid te laten. Op deze wijze werd de tempel het heiligdom van de Islam. Na een grote en laatste pelgrimstocht aan het einde van het jaar 10, waaraan 150,000 personen deelnamen, werd Mohammed ziek en stierf.

GOD GRIJPT IN

In de eerste honderd jaren na zijn dood stormden zijn volgelingen in grote legers van woeste ruiters uit de hete woestijnen van Arabië, veroverden Perzië, drongen Indië binnen, veroverden de provincie Klein-Azië, sloegen tweemaal (hoewel tevergeefs) het beleg op voor Constantinopel, en ontnamen het Oosterse Keizerrijk de provincies Syrië, Palestina, Egypte en Noord-Afrika. Ze hielden niet op in Afrika, maar staken de Straat van Gibraltar over en veroverden Spanje in de jaren 711—718. Daarna trokken ze de Pyreneeën over en vielen binnen in het rijk der Franken. De Halve Maan lag nu over N. Afrika, met het ene einde op K. Azië en het andere einde op Frankrijk. Het leek erop alsof de Maan vol zou worden en dat geheel Europa aan het Mohammedanisme ten prooi zou vallen.

De mensheid bevond zich in één van de grootste crises die de geschiedenis van de Kerk en van de wereld ooit had meegemaakt. Een groot Christelijk leger onder aanvoering van Karel Martel ontmoette de talrijke Mohammedaanse horden op de velden van Tours in 732. Aan beide zijden werd de geweldige betekenis van dit ogenblik beseft. Zeven dagen lang dorst geen van beide zijden de slag te beginnen. Te langen leste werden de slagorden gevormd. De Arabieren hadden voornamelijk ruiterij, de Franken hoofdzakelijk voetvolk. De Moslems hadden achter zich een lange ongebroken reeks van overwinningen. Waarom zouden ze ook nu niet overwinnen?

Maar God had het anders beschikt. De aanvallen der Arabieren liepen dood op de ongebroken slagorden der Franken. De volgende morgen was er voor mijlen in het rond geen vijand meer te zien.

Europa was gered!

VLOEK EN ZEGEN

Europa was gered, maar de Christelijke kerken in Spanje, N.-Afrika en het Oosten hadden onnoemelijke schade geleden. Mogelijke zendingsvelden waren verloren gegaan. Een barrière was opgeworpen tussen het Christendom in Europa en het heidense Oosten. Alle oude Kerken waren door het Mohammedanisme overstroomd: Jeruzalem, Bethlehem, Antiochië, Alexandrië, Carthago, Hippo, Seville, en vele andere. Syrië en Egypte zijn tot op de huidige dag overwegend Mohammedaans. Cairo is de zetel van een grote Mohammedaanse universiteit, het intellectuele bolwerk van de Islam. Christen-zending in die landen is gelijk ploegen op rotsen, terwijl de Islam zich nog steeds verspreidt.

(Slot volgt.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Emo, Ont. Cand. Donald van Gent.

Aangenomen naar Lethbridge, Alta. Cand. Andrew Kuyvenhoven.

BEVESTIGING CAND. KUNST

GALT, ONT. - De bevestiging van Cand. J. G. Kunst als predikant van de Chr. Ref. Church alhier zal D.V plaats hebben op Vrijdagavond 12 September a.s. in de Lincoln United Church (hoek Lincoln en Pollock Ave.).

REFORMED CHURCH

Aangenomen naar Brielle Ds. J. W. Falkenburg voorheen pred. te Toronto ter verzorging van de emigranten der Ref. Church of Amerika.

INSTALLATION REV. VAN HARMELEN

Sunday, August 3 was a day of rejoicing for Oshawa. In the morning worship at the Hebron Christian Reformed Church the Rev. J. Van Harmelen was installed. The Rev. C. Witt from Trenton was officiating. He pointed to the fact that the messenger is not important, neither the method in which the message is brought; but the message that God reigns is the only thing in this world that counts.

In the afternoon service the Rev. Van Harmelen held his First Sermon. His text was chosen from Nehemia 8:9. The bringing of the Word of God; how it has to be brought, and how it has to be received.

On behalf of the classis Eastern-Ontario and the Chr. Ref. Churches in the neighbourhood spoke Rev. A. W. Schaafsma from Bowmanville a word of welcome and he also stated that Oshawa, as an industrial center, was really in need of a good minister.

Brother Rodenburg welcomed Rev. Van Harmelen on behalf of the consistory and congregation. He spoke about the gladness in Oshawa, that the prayers were so soon heard. He hoped that Rev. Van Harmelen would feel himself with his family at home among the people in Oshawa and that God would give him wisdom and strenghht to do his work.

Schoolnieuws

HAMILTON — In een goed bezochte ledenvergadering van de Hamilton Chr. Schoolsociety onder leiding van Rev. J. Ehlers werden vorige week Woensdagavond enkele belangrijke besluiten genomen, die ten dele ook op de Christian Highsschool betrekking hadden. De Christian Highschool Society die dit voorjaar is opgericht en op 13 September a.s. pas een definitief bestuur kan kiezen, kon dit jaar nog niet de volledige zorg dragen voor het highschoolonderwijs, zodat aan de Hamilton Chr. Schoolsociety gevraagd werd, tijdelijk te zorgen dat dit werk voortgang kan vinden. Zoals wij vorige week reeds meldden, zijn hiervoor de mogelijkheden gevonden.

De voorzitter deelde mede, dat de gehouden "drive" voor uitbreiding van het schoolgebouw buitengewoon goed is geslaagd. De bouwplannen zijn echter nog niet uitgevoerd, daar een gunstige regeling kon worden getroffen met de Canadian Reformed Church, waardoor tegen een kleine vergoeding voldoende ruimte beschikbaar is gekomen. Het financieel jaarverslag sloot met een verlies van $1241,81. Om aan de toenemende kosten het hoofd te kunnen bieden werd een begroting aanvaard waarin behalve schoolgeld ($3.50 per gezin p.w.) en ledencontributie van 50 ct p.w. gerekend is op een vrijwillige bijdrage van gemiddeld $1.50 per lid per week van de leden die geen kinderen op school hebben. De onderwijzersstaf, bestaande uit de principal Mr. J. Vander Velde en de teachers L. Witvoet, Frances Visscher, Trudy Prinsen, Betty Persenaire, Betty Tamminga, Nel Harthorn, W. Stronks, Jessie Persenaire, Fred Hofman en H. Van Dijk (student aan Mac. Master University) werd bij de aanwezigen geïntroduceerd. In de plaats van de aftredende bestuursleden D. Farenhorst, H. Koenen, G. Ostenmeijer en J. Vander Wal werden gekozen G. Brouwer, A. Van Vliet, G. Van Dijk en T. Soldaat.

WELLANDPORT. - De toevloed van leerlingen voor de nieuwe Christelijke school is ver boven verwachting. De aangifte was 97 maar op de morgen van de eerste schooldag kwamen er 167, zodat in allerijl een vierde leslokaal moest worden ingericht. Er is thans dringend behoefte aan een vierde teacher.

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van een welgeschapen dochter en zusje

ELISABETH ANN

Mr. & Mrs. K. Eikelboom.
Roelof.
Truusje.

7 Sept. '58.
9016 - 10 Ave.
Montreal 38, Que.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With gratitude to our Heavenly Father we announce the birth of
JOANNE GRACE
Rev. & Mrs. Wm. L. Vander Beek and Peter Louis.
August 23, 1958
945 Williams Road, Richmond, B.C.

Door God die leven spaarde en leven gaf werden wij zeer verblijd met de voorspoedige geboorte van een dochter en zusje
KAREN YVONNE
Mr. & Mrs. D. Schat.
Fred.
Richard en
Helen Edith.
343 Lafontaine Street, Wallaceburg, Ont.
31 Aug. 1958.

Mrs. B. Sturing of Leeuwarden, Holland announces the marriage of her daughter
RENSKE
to
Mr. CORNELIS BYLENGA,
son of Mr. and Mrs. G. Bylenga of Breukelen, Holland, on Friday, September 19th at 5.30 p.m. at First Christian Reformed Church, corner 15 A Street and 36 Ave. S.W. Calgary, Alberta.
Rev. T. E. Hofman officiating.
New address: 1824 - 17 Street, Bowness, Alberta.

Gevraagd:
HULP IN DE HUISHOUDING
Goede plaats voor juiste persoon. Vaste betrekking. Brieven onder no. 1136 % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

VOOR ELK KARWEITJE STAAT WALLENBURG VOOR U KLAAR!
Herstellen van deuren, sloten, scharnieren, enz. Reparaties aan waterleidingen, betegelen van badkamers, lassen en solderen van gebroken voorwerpen, meubel-reparatie, plaatsen en herstellen van afscheidingen in huis of in de tuin, en voor alle mogelijke en onmogelijke karweitjes, bel Wallenburg, 289 West 2nd St., Hamilton, phone FU 5-3381.

Wanted as soon as posible:
ONE OR TWO GOOD SINGLE BOYS
for harvesting in the Holland Marsh for 8—12 weeks. Good wages. Live in. Contact: A. VanderKooij, R.R. 1, Kettleby (Ont.). (Just East of Highway No. 400). Telephone: Bradford PR 5-2761.

---

100 Acre Dairy Farm

Groot stenen huis, 10 kamers. Stalen barn, lichte kleigrond. Had een goed crop dit jaar. Vee en machinerieën zijn er bij. De farm is ongeveer 6 mijl van Dunnville. Vraagprijs $ 19,000.00. Down payment is over te spreken.

140 ACRE DAIRY FARM
Dit is een eerste klas farm. Beste gebouwen. Vee en machinerieën, bulk cooler. Goed melkcontract. Dit is een goede farm voor een groot gezin.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel L.I. 9-3894, of schrijf!

Te koop: In snel groeiende stad in Ontario
20 ACRE PRIMA TUINLAND
Ook geschikt voor bloemen, 4200 sq. ft. onder glas. Gelegen in de city. Prijs $ 12.000 met $ 3.000 down. Gegadigden gelieven te schrijven onder No. 1135 % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FARM TE KOOP
(geen real-estate)
In Beamsville (Ont.) 150 acre farm (20 acres grapes, 4 acres mixed fruit, 10 acres bush, rest onder cultuur), 2 grote barns met vee en landbouwwerktuigen, 10 rooms huis, van alle gemakken voorzien. Eigenaar vraagt downpayment, maar wil persé iemand die hart heeft voor het bedrijf, dat hij opgebouwd heeft. Contact
A. MULEC, R.R. 2, BEAMSVILLE (Ont.).

TOEN ONZE MOP
een Mopje was, was hij aardig om te zien. Nu bromt hij alle dagen en bijt nog bovendien.
Als Mop de melkboer bijt . . . buurman's tuin omgraaft . . . Uw bezoeker's jas verscheurt . . . zit U in 't hondenhok.
Neem NU een aansprakelijkheidsverzekering. Bel
WM. UBBENS INSURANCE
69 Duggan Ave., Toronto 7, Ont.
Office: ST 8-8874, Home: HU 8-2343

Due to an unexpected high number of pupils for our new Christian School we are urgently in need of
A TEACHER
Wellandport Christian School Society, % Mr. H. Zantingh, R.R. 2, Smithville, Ont. Phone 176 R 21.

Executive-type Salesmam

STARTING SALARY between 300-360 per month, under comprehensive 3-year on the job training program, with one of America's oldest life insurance companies. No experience necessary. Give age, education, employment background and marital status.

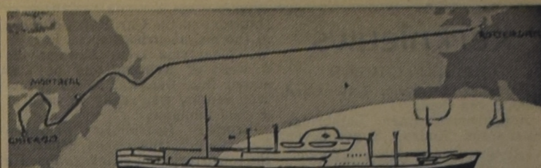
All replies confidential. Write Box 1134, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

YOUNG MAN
is looking for employment in florist greenhouses. J. Kistemaker, 183 Emerald St. S., Hamilton.

Te koop:
6½ spels Orgel
met 1 rij pijpen, grote eiken kast, geschikt voor kleine kerk of zaal. Verder nog een 5 spels orgel, 20 registers, mooie kleine eiken kast. W. BRAAM, 62 Main St. (N.), phone 461, Acton (Ont.).

SJOELBAKKEN
met 20 schijven, 6 ft. lang. Uit voorraad leverbaar. Franco tot het naastbij gelegen station, onder C.O.D.. $ 10.— voor Ontario, $ 11.— voor andere provincies. Het vanouds bekende adres J. LYCKLAMA, 898 Appleby Line, Burlington (Ont.), NE 4-4052.

KLOMPEN
Het is J. Alderliesten voor: Klompen (geverfd, prima pasvorm), Holl. Textiel, Stofzuigers, Vloerkleden, Wandkleden, Wol, Babyuitzetten, Dekens, Lakens, Borstelwerk, enz. Ook klompschemerlampjes. J. Alderliesten, R.R. 3, Abbotsford, B.C. Phone 4536.

de ORANJE LIJN

kan u uitstekende diensten bewijzen als schakel tussen u en uw Nederlandse relaties. Onze passagiersdienst onderhouden met een steeds groeiende vloot van snelvarende, moderne motorschepen, biedt wekelijks aan een beperkt aantal passagiers de mogelijkheid van een comfortable en voordelige overtocht Montreal—Rotterdam v.v.

Ons vlaggeschip, het M.S. "Prins Willem van Oranje" neemt in deze dienst een aparte plaats in: een reis Canada—Nederland met dit snelle schip betekent voor max. 60 passagiers 7½ dag doorbrengen in een ideale sfeer, waartoe de gerieflijke accomodatie, de opvallend goede keuken en service en de ruime gelegenheid tot ontspanning het hunne bijdragen.

Voor hen die goederen naar Nederland te vervoeren hebben of zendingen uit Europa ontvangen, bieden wij naast onze Montreal-dienst gedurende het zomerseizoen wekelijks rechtstreekse afvaarten van en naar de havens TORONTO en HAMILTON. Verscheping over deze havens kan een aanzienlijke kostenbesparing voor u betekenen.

Voor passagetarieven en inlichtingen kunt u zich wenden tot de Oranje Lijn, Westplein 11, Rotterdam en onze agenten te MONTREAL, CANADIAN OVERSEAS SHIPPING (1956) LIMITED, 410 St. Nicholas Street, Montreal, Tel. PL-1292, met welke firma u desgewenst in het Nederlands kunt corresponderen, terwijl ook onze onderstaande agentschappen, waar eveneens Nederlands wordt gesproken, u op verzoek gaarne van advies zullen dienen:

GREAT LAKES OVERSEAS (CANADA) LTD.
159 Bay Street
Toronto - Phone EM 8-4636
GREAT LAKES OVERSEAS (CANADA) LTD.
Royal Bank Building
32 James St. S. - Hamilton, Ont.
Phone JAckson 8-7975
Mr. M. FAASSE
1087 London Road, Sarnia, Ont.
Phone DI 4-6454

Uw **ORANJELIJN-vertegenwoordiger** is **ADRIAAN LIMBERTIE** van
DONWAY TRAVEL AGENCIES
Don Mills Shopping Centre, Don Mills (Toronto) - HI 4-8467

1e KLAS DAIRYFARM

104 Acres prima land, 2 huizen, 3 barns, stallen en waterbowls, 2 graineries, 2 dubbele garages, 2 kippenschuren, varkensschuur en broedhuis. Alle gebouwen in zeer goede staat. Alle benodigde machinerieën, waaronder combine, baler, enz. Alles zo goed als nieuw. De gehele oogst aan hooi en graan is in de koop begrepen. 19 melkkoeien, 9 heifers, 1 kalf. Melkcontractcheque $ 650 tot $ 700 per maand. Prijs $ 52,500. Downpayment $ 10,000. De eigenaar verstrekt 1e hypotheek tegen 5¼ % rente en betaalbaar met $ 300 per maand, rente en aflossing inbegrepen.

Indien U niet over voldoende downpayment beschikt, aarzelt niet om ons te raadplegen. Wij helpen U financieren.

Belt of schrijft naar

Kraay and Schriel, Realtors
29½ King St. - ST. CATHARINES, ONT. - Tel. MU 2-9545
Res. Tel. nos.: WE 4-1813 en WE 4-1563

WEDERVERKOPERS
Het beste en goedkoopste adres voor **ROOKVLEES**, aan een stuk of gesneden, voor **BOTERHAMWORST**, aan stuk of gesneden, voor **GEKOOKTE WORST**, aan stuk of gesneden, **PLOCKWORST** en **SNIJWORST**, Saucise de Boulogne, enz. is
HOPMANS MEAT MARKET
5 Emma St. Tel. EI 2-0740
Chatham, Ontario

ZOEKT U EEN FARM?

In omgeving PETERBOROUGH, Ont. zijn geregeld farms te koop van diverse grootte en soms met aantrekkelijke downpayments.

De Immigratie-Commissie van de Chr. Ref. Church wil U graag inlichtingen verstrekken.

Schrijf naar: H. KLOOSTERMAN, 57 Olive St., Peterborough, Ont. Phone RIverside 56459.

Van Delft's Bookhouse

LOSSE MUZIEK voor Zangkoren. **ORGELMUZIEK**, Holl. en Engels. Bijbels en Psalmboeken. Hymnbooks. Voordrachten en Samenspraken. Wandteksten. Hollandse Gramofoonplaten. Vraagt prijslijst.

223 HESS STREET SOUTH HAMILTON, ONT.

Boerderij te koop

Ruim huis, 2 Barns à 40 bij 60, fl. Bijgebouwen, 160 acres vlak land en 10 acres bos, 1 Mijl afstand van Hoofdweg onder Barrie (Ont.). Vr. pr. $ 18,000.—.

ZOEKT U IN OMGEVING BARRIE FARM OF HUIS SCHRIJF OF BEL DAN

P. Schotanus, 205 Bradford St. Tel. P.A. 9637
AGENT VOOR REALTOR R. HENDERSON, BARRIE

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van, Stake, Dump en Platformtrucks.
RO 2-7445
44 GLENWOOD AVE., TORONTO

Hunter's Real Estate

GEORGETOWN, ONT.

122 Guelph Street Phone TRiangle 7-4441

Voor farmers hebben wij nu een prachtige 100 acre farm listed: 7 room huis in goede conditie, grote L-shape barn, goed onderhouden water bowls, milkhouse met cooler, stallen voor 25 koeien.

80 acres workable, no stones and medium clay loam, 20 acres pasture with creek and bush. ½ mile vanaf de highway en 6 miles vanaf de Chr. Ref. Church in Guelph. Slechts $ 4,000 down. Volle prijs $ 18.000. Easy terms.

Contact voor Georgetown en omgeving salesman

John Meyer, Glen Williams, Tel. TRiangle 7-3422

KEUR de VEUR

Wilt U gaan boeren? Dan kunt U nu de grondsoort nog beoordelen. In Juli en Augustus vele farms verkocht voor $ 1500 tot $ 3500 down. Met gemakkelijke betalingsvoorwaarden. De meesten $ 250 per jaar. Rente slechts 5%.

Nog enkele goede farms met lage downpayments te koop.

Bij HAGEN kun je SLAGEN

TIMON HAGEN, MAKELAAR

R.R.2 NEWMARKET, ONT. - Tel. Bradford, PRospect 5-3443

Geschenk Pakketten naar Nederland

Wij zenden nog 5 pond eerste klas Koffie voor U naar een adres in Nederland voor $ 6.00.
Vraag onze catalogus aan voor andere geschenk pakketten.

VANDERVEEN'S IMPORTING CO.
1505 Grandville Ave.
GRAND RAPIDS — MICHIGAN
SNIJBOONMOLENS
franco naar Canada, slechts $ 3.75

CALVINIST CONTACT

DUTCH - CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"He that overcometh shall inherit all things; and I will be His God, and he shall be my son." Rev. 21 : 7

DEC. 23 & 30, 1960 - No. 475 & 476 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

JAARWISSELING 1960 - 1961

Weer een jaar dichterbij

Wij hebben de gewoonte om onze jaren aan te duiden als jaren onzes Heren. We spreken van "Anno Domini", d.w.z. "in het Jaar onzes Heren". Zo spoedt het jaar onzes Heren 1960 ten einde en het jaar onzes Heren 1961 staat voor de deur.

Deze gewoonte vindt zijn oorsprong in het feit, dat we een Christelijke tijdrekening hebben. We tellen onze jaren van áf de geboorte van onze Heiland. Elk jaar is een jaar van zijn middelaarsleven, zoals het eerst op aarde en daarna — van beneden af gezien — in de hemel zich heeft voortgezet.

Deze gewoonte verraadt een geloofsvisie, al is die dan ook door de sleur vervlakt en in haar diepe betekenis uitgehold. Met erkenning van het feit, dat onze aarde jaren door de beweging der hemellichamen wordt bepaald, komt er niettemin in uit, dat de gelovige een eigen kijk op de wereldgeschiedenis heeft. Elk jaar is een jaar des *Heren*.

Er zit echter in deze wijze van spreken niet alleen een teruggrijpen naar de geboorte van Christus, maar ook een vooruitgrijpen naar zijn wederkomst. Een jaar des Heren is ook een jaar van zijn middelaars*werk*. Christus' jaren zijn uitgeteld in het grote program van zijn koningschap. Het zijn de jaren, die Hij nodig heeft voor de rijpmaking van de wereld. Het zijn zijn werktijden voor de voltooiing van zijn Rijk. En daarom, we tellen die jaren niet op vanaf zijn geboorte, maar we tellen ze ook af naar zijn wederkomst toe. We weten, dat zijn werk door gaat en zijn taak ten einde spoedt. Er zit vaart in! Elk jaar des Heren is een jaar dichterbij!

• • •

Het is déze geloofsvisie, die we nodig hebben om de jaarwisseling getroost te beleven. Dan stemmen we in met het woord van Paulus, dat hij schreef aan de Romeinen: "Het heil is ons nu meer nabij, dan toen we tot het geloof kwamen". Paulus wil zeggen: als een gelovige zijn tijd verstaat, dan klimt hij altijd weer op een berg van eeuwig uitzicht om de afstand te meten naar het grote heil van Christus' toekomst. Hij is als iemand, die 's nachts een top bestijgt om de zonsopgang te zien. De zon is er nog niet, maar aan de gezichtseinder ziet hij de dageraad gloren. Starend naar die gezichtseinder zegt hij: de dag komt steeds dichterbij!

• • •

Ik kan me voorstellen, dat het velen niet zo gemakkelijk zal vallen om bij de jaarwisseling tot die geloofshoogte te komen. Wij bekijken de dingen gewoonlijk alleen langs het horizontale vlak van dit leven. Dan is er geen uitzicht en is elk jaar een jaar dichter bij . . . de catastrophe.

Laatst was er iemand, die me zei: "Ik wou, dat ik in de 19de eeuw had geleefd, in die eeuw van het optimisme. In deze 20ste eeuw leven we op een vulkaan, die op uitbarsten staat. We zouden de klok wel willen terugzetten, maar het is altijd een jaar dichter bij de ondergang.

En inderdaad, ook het jaar 1960, dat achter ons ligt, heeft hevig getrild in de spanning van een naderende explosie. We dachten, dat de verhoudingen tussen Oost en West wat soepelder werden tot opeens de Summit-meeting in de loop van dit jaar werd verstoord en de koude oorlog opnieuw oplaaide. En wie bedenkt hoe wild het in de vergadering van de United Nations is toegegaan of wie Cuba zegt of de Congo noemt, heeft al zoveel wereldonrust bij elkaar, dat het meer dan genoeg is om weinig hoopvol gestemd te zijn. We hebben het gevoel voort te glijden naar een onafwendbare afgrond. De room van de Nieuwjaarsmorgen is er af. Het onheil is weer dichter bij.

• • •

Natuurlijk, we kunnen onszelf trachten gerust te stellen met een oppervlakkig optimisme. We oplossingen zullen worden gevonden om ter elfder ure wereldrampen te voorkomen. We bidden ook, dat God dreigingen afwenden zal. Hij kan en zal dat misschien ook voorlopig nog doen.

Maar de rechte geloofsvisie van een Christen reikt verder. We moeten de berg op. Over de komende wereldnood heen, over de verwerkelijking van allerlei dreiging heen, moeten we zien naar de lichtstrepen van de dageraad. Alles wat hier gebeurt is tijdekunnen zeggen, dat het zo'n vaart nog niet lopen zal, dat er nog wel lijk. Het is alles "een lichte verdrukking, die haast voorbijgaat". Maar er is "een gans zeer uitnemend gewicht der heerlijkheid". Het zal morgenstond worden. De zaligheid is ons nu nader, dan toen we tot het geloof kwamen.

Er is eigenlijk maar één vraag. Of wij tot het geloof gekomen zijn. En of wij uit dat geloof leven. Wie tuurt door de verrekijker van het geloof, zegt bij de jaarwisseling: Weer dichterbij!

• • •

We moeten daar direkt iets bijzeggen. Zulk een geloofsvisie maakt nooit lijdelijk, maar geeft tegelijk de rechte stimulans tot het vervullen van onze roeping in deze wereld. Want de jaren onzes Heren zijn ook *onze* jaren. De jaren van *Zijn* werk zijn, zolang we leven en kracht hebben, ook de jaren van *ons* werk. Wij staan in dienst van onze komende Koning.

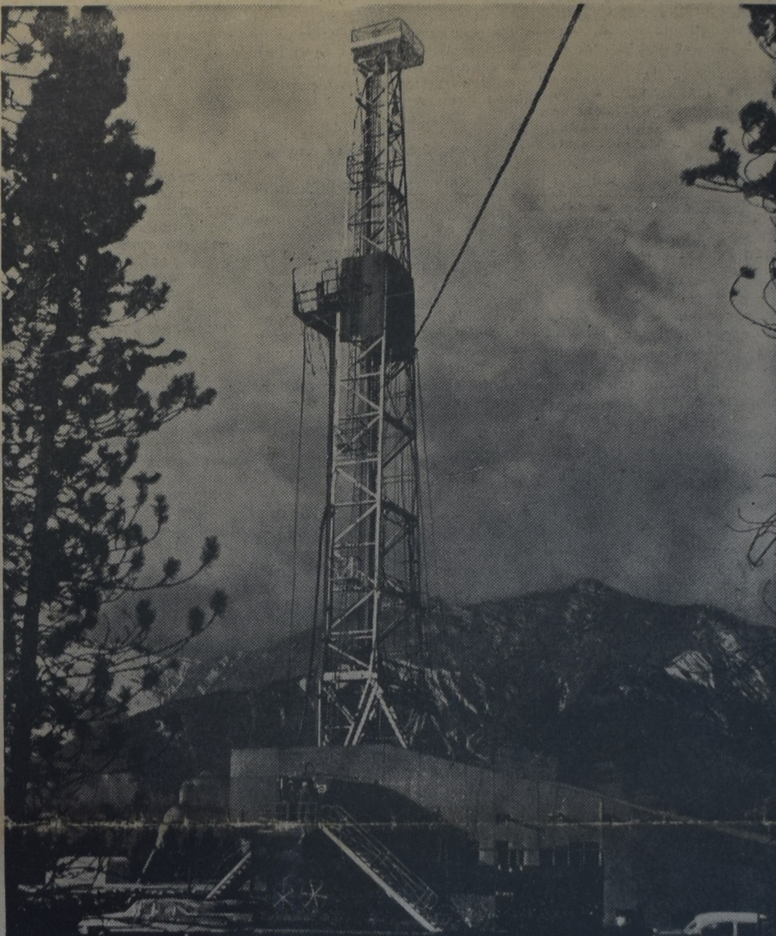
De rechte toekomstverwachting van een Christen bestaat altijd in een getrouwe vervulling van zijn taak. Wij zijn medearbeiders tot de volmaking van het koninkrijk, dat komt.

Ook in dat opzicht kan het ons aangrijpen als elk jaar ons dichter bij Christus' wederkomst brengt. Dan verstaan we, dat de tijd kort is en dat er nog zo heel veel moet worden gedaan. Dan zijn we als de dienstknechten, die weten, dat hun Heer elk ogenblik thuis kan komen en die niet anders willen, dan dat Hij hen bezig zal vinden.

En inderdaad, wat is er nog veel te doen vanuit het gezichtspunt van onze verantwoordelijkheid.

We denken aan ons persoonlijk leven, aan het getuige zijn in deze wereld. Niet minder noemen we ons gezinsleven en de opvoeding van onze kinderen. Wat een geweldige taak hebben we om on-

(Vervolg op pag. 2)

De diepste petroleumbron, die ooit in Canada geboord is en een totale diepte van meer dan drie mijl (16.540 voet) bereikt, is kortgeleden in de Crowsnest Pass streek van British Columbia gereedgekomen, nadat er in het geheel 230 dagen geboord is. De plek bevindt zich in de Rocky Mountains, meer dan een mijl boven de zee en de boormachine heeft een mast van slechts 136 voet, maar het geheim van zijn kracht lag in de dieselmotoren van 1410 paardekracht.

— *Canadian Scene*

China heeft een ander Communisme

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Reeds een en andermaal hebben wij in deze rubriek gewezen op het grote gevaar dat op de duur het westen bedreigt vanuit het Hemelse Rijk, China. In de loop van de laatste weken is de juistheid van deze mening weer eens duidelijk aan het licht gekomen.

Er zijn namelijk gedurende enkele tientallen dagen vergaderingen gehouden van communistische partijen uit meer dan tachtig staten. De vergaderplaats was Moskou en behalve Chroestjow, als leider van het Russische communisme, nam ook de president van de Chinese volksrepubliek aan de besprekingen deel. Veel is er niet uitgelekt, over hetgeen daar aan de orde is geweest. Uit de duur der besprekingen kan men echter wel afleiden, dat de eensgezindheid verre te zoeken is geweest. En het slotcommuniqué, dat bijzonder weinig zeggend was, heeft ons onthuld, welk onderwerp aanleiding is geweest tot de uitvoerige debatten.

Nu moeten wij echter terstond opmerken, dat ellenlange vergaderingen altijd behoord hebben tot de kenmerken van Marxistische beraadslagingen. Wie bijvoorbeeld de eerste ontwikkeling nagaat van de internationale socialistische organisaties, kan moeilijk zijn lachen bedwingen over de moeite waarmede een beslissing moest worden genomen en over de uitvoerigheid van vaak onbenullige moties. Maar nu is men toch wel heel lang van stof geweest.

Er zijn namelijk op het ogenblik minstens twee verschilpunten aan de orde in de Marxistische wereld. Rusland predikt namelijk, al of niet gemeend coëxistentie tussen het communisme en het kapitalisme; China wenst de hete of koude oorlog, zonder pardon, tegen het kapitalisme.

Sommigen wensen thans al de openlijke strijd voor de communistische internationale, die heersen moet op aarde, anderen geloven aan de komst in de nabije toekomst van die communistische heilstaat niet en willen dus een geleidelijke doordringen van de dusgenaamde kapitalistische staten met het communisme, zodat op de duur, met weinig of geen strijd de zegepraal van de arbeidersinternationale zal worden verkregen.

Men moet deze twee geschilpunten uit elkaar houden, anders begrijpt men het jongste spel te Moskou niet.

Daarnaast zij er nog enkele tegenstellingen. Sommigen willen één enkele ideologie, die vanuit één punt, dat wil zeggen vanuit Moskou, zal worden gedicteerd.

Anderen menen, dat in de verschillende landen verschillende uitwerkingen van het ene Marxisme mogelijk zijn. Niet alleen sprak Mao Tsje Toeng enkele jaren geleden over honderd schone bloemen, die in de communistische wereld konden bloeien, maar ook Tito en iets minder fel Gomulka van Polen houden vol, dat zij een eigen uitbeelding van het communisme kunnen geven.

En tenslotte is er verschil van mening over de vraag, of men in de industrie dan wel in de landbouw de toekomst moet zien.

Rusland wenst nu de toepassing van coëxistentie, voorlopig opschorten van de strijd voor de internationale en wil in de ontwikkeling van de industrie het voornaamste heil zien. China daarentegen wil doelbewuste strijd tegen het kapitalisme, dus geen coëxistentie, en de aanvaarding van een internationale communistische ideologie.

En tenslotte ziet men in China in de landbouw de toekomst van het land.

Nu hangt dit laatste samen met het uitgangspunt van de vorige president Mao Tsje Toeng. Deze zag in de Chinese boer, die eeuwen lang had geleden en nooit was ten ondergegaan, het vaste steunpunt van het herboren China. Maar deze boer moest worden genationaliseerd en ingeschakeld in het werk van de zogenaamde volkscommunes. Daardoor kwam er op het platteland een chaos. De oogst daalde in omvang, de industrie

(Vervolg op pag. 2)

COMMUNISTISCHE PROPAGANDA IN CHINA

Raoul Levy, een Franse filmproducent, die naar China geweest is om een gedeelte van een film over het leven van Marco Polo op te nemen, heeft medegedeeld dat studenten uit 93 landen en rassen-minderheden ingeschreven zijn aan een bijzondere school in communistisch China, waar de kunst van politieke agitatie wordt onderwezen. Hij zei dat de ingeschrevenen aan de "School voor Agitators" daar geweest waren voor perioden van enkele weken tot vijf jaar.